

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Om dette klageskjema

Dette klageskjemaet er et formelt juridisk dokument som kan påvirke dine rettigheter og plikter. Vennligst følg de forklaringer som gis i "Veiledning for utfylling av klageskjemaet". Husk å fylle ut alle felter som er relevante for din situasjon og fremlegge alle relevante dokumenter

Advarsel: Hvis din klage er ufullstendig, vil den ikke bli behandlet (se Regel 47 i Domstolens regelverk).

Merk særlig at i følge Regel 47 § 2 (a) må de relevante delene av klageskjemaet inneholde en klar redegjørelse for sakens omstendigheter, påståtte krenkelser og opplysninger om oppfyllelse av vilkårene for realitetsbehandling. Det utfylte klageskjemaet bør gjøre det mulig for Domstolen å klarlegge innholdet og rekkevidden av klagen uten å se hen til annet materiale.

Strekke-etikett

Hvis du allerede har mottatt et sett etiketter med strekkode fra Den europeiske menneskerettsdomstol, vennligst fest en av etikettene i feltet nedenfor.

Saksnummer

Hvis du allerede har mottatt et referansenummer fra Domstolen i forbindelse med disse klager, angi det vennligst i feltet nedenfor

A. Klageren

A.1. Privatperson

Dette avsnitt vedrører bare klager som er privatpersoner. Hvis klageren er en organisasjon, vennligst gå til avsnitt A.2.

1. Etternavn

Christensen

2. Fornavn

Jan Kåre

3. Fødselsdato

0	3	0	8	1	9	6	4	f.eks. 31/12/1960
D	D	M	M	Å	Å	Å	Å	

4. Fødselssted

7620 Lemvig, Danmark

5. Statsborgerskap

Norsk

6. Adresse

Krokstien 2c
0672 Oslo
Norge

7. Telefon (med landkode)

+4799598070

8. Eventuell E-postadresse

jk.chris@online.no

9. Kjønn mann kvinne

A.2. Organisasjon

Dette avsnitt skal bare utfylles, hvis klageren er et selskap, en ikke-statlig organisasjon, en forening eller en annen juridisk enhet. I så fall fyll også ut avsnitt D.1.

10. Navn

11. Eventuelt identifiseringsnummer

12. Registrerings- eller grunnleggelse dato (hvis den finnes)

								f.eks. 27/09/2012
D	D	M	M	Å	Å	Å	Å	

13. Virksomhet

14. Registreringsadresse

15. Telefon (med landkode)

16. E-postadresse

B. Stat(er) klagen er rettet mot

17. Sett kryss ved navnet på den eller de stater, klagen er rettet mot

☐ ALB - Albania	☐ ITA - Italia
☐ AND - Andorra	☐ LIE - Liechtenstein
☐ ARM - Armenia	☐ LTU - Litauen
☐ AUT - Østerrike	☐ LUX - Luxembourg
☐ AZE - Aserbajdsjan	☐ LVA - Latvia
☐ BEL - Belgia	☐ MCO - Monaco
☐ BGR - Bulgaria	☐ MDA - Moldova
☐ BIH - Bosnia and Hercegovina	☐ MKD - "Den tidligere jugoslaviske republikk Makedonia"
☐ CHE - Sveits	☐ MLT - Malta
☐ CYP - Kypros	☐ MNE - Montenegro
☐ CZE - Tsjekkia	☐ NLD - Nederland
☐ DEU - Tyskland	☒ NOR - Norge
☐ DNK - Danmark	☐ POL - Polen
☐ ESP - Spania	☐ PRT - Portugal
☐ EST - Estland	☐ ROU - Romania
☐ FIN - Finland	☐ RUS - Russland
☐ FRA - Frankrike	☐ SMR - San Marino
☐ GBR - Storbritannia	☐ SRB - Serbia
☐ GEO - Georgia	☐ SVK - Slovakia
☐ GRC - Hellas	☐ SVN - Slovenia
☐ HRV - Kroatia	☐ SWE - Sverige
☐ HUN - Ungarn	☐ TUR - Turkia
☐ IRL - Ireland	☐ UKR - Ukraina
☐ ISL - Island	

C. Representant(er) for privatperson.

På dette trinn behøver en privatperson ikke være representert av en advokat. Hvis klageren ikke er representert, vennligst gå til avsnitt E.

Hvis du ikke er advokat og sender inn klagen på vegne av en enkeltperson (du er f.eks. et familiemedlem, en venn eller en verge), vennligst fyll ut avsnitt C.1; hvis du er advokat vennligst fyll ut avsnitt C.2. I begge tilfeller må avsnitt C.3 fylles ut.

C.1. Ikke advokat

18. Egenskap / forhold / funksjon

19. Etternavn

20. Fornavn

21. Statsborgerskap

22. Adresse

23. Telefon (med landkode)

24. Fax

25. E-postadresse

C.2. Advokat

26. Etternavn

Meling

27. Fornavn

Brynjar Nilsen

28. Statsborgerskap

Norsk

29. Adresse

Boks 860 Sentrum
4004 Stavanger
Norge

30. Telefon (med landkode)

+4751842060

31. Fax

+47 850 20 500

32. E-postadresse

bnm@smco.no

C.3. Fullmakt

Klageren må gi enhver representant myndighet til å handle på hans eller hennes vegne ved å underskrive det første feltet nedenfor; den nevnte representanten må vise at han eller hun aksepterer dette ved å underskrive i det andre feltet nedenfor.

Jeg gir herved personen nevnt ovenfor fullmakt til å representere meg under saksbehandlingen for Den europeiske menneskerettighetsdomstol om den klagen jeg har bragt inn i henhold til artikkel 34 i konvensjonen.

33. Klagerens underskrift

Jeg aksepterer herved å representere klageren under saksbehandlingen for Den europeiske menneskerettighetsdomstol vedrørende klagen som er bragt inn i henhold til artikkel 34 i konvensjonen.

34. Dato

2	5	0	9	2	0	1	7	f.eks. 27 09 2015
D	D	M	M	Å	Å	Å	Å	

35. Representantens underskrift

36. Dato

2	5	0	9	2	0	1	7	f.eks. 27 09 2015
D	D	M	M	Å	Å	Å	Å	

D. Representant(er) for en organisasjon

Hvis klageren er en organisasjon må denne være representert av en enkeltperson som har fullmakt til å handle på vegne av organisasjonen (for eksempel en direktør eller en offisiell representant). Alle opplysninger om representanten må redegjøres det for i avsnitt D.1.

Hvis representanten instruerer en advokat om å føre saken på vegne av organisasjonen, må både D.2 og D.3 fylles ut.

D.1. Offisiell representant for organisasjonen

37. Egenskap / forhold / funksjon (vennligst fremlegg bevis)

38. Etternavn

39. Fornavn

40. Statsborgerskap

41. Adresse

42. Telefon (med landkode)

43. Fax

44. E-postadresse

D.2. Advokat

45. Etternavn

46. Fornavn

47. Statsborgerskap

48. Adresse

49. Telefon (med landkode)

50. Fax

51. E-postadresse

D.3. Fullmakt

Representanten for den klagende organisasjonen må gi en advokat fullmakt til å handle på dens vegne ved å underskrive det første feltet nedenfor; advokaten må vise at han eller hun aksepterer dette ved å underskrive i det andre feltet nedenfor.

Jeg gir herved personen nevnt i avsnitt D.2. fullmakt til å representere organisasjonen under saksbehandlingen for Den europeiske menneskerettighetsdomstol vedrørende klagen bragt inn i henhold til artikkel 34 i konvensjonen.

52. Underskrift av den offisielle representanten for organisasjonen

53. Dato

D	D	M	M	Å	Å	Å	Å

f.eks. 27/09/2015

Jeg aksepterer herved å representere klageren under saksbehandlingen for Den europeiske menneskerettighetsdomstol vedrørende klagen som er bragt inn i henhold til artikkel 34 i konvensjonen.

54. Underskrift av advokaten

55. Dato

D	D	M	M	Å	Å	Å	Å

f.eks. 27/09/2015

Klagens gjenstand

All informasjon om sakens faktiske omstendigheter, om klageren og om oppfyllelse av kravene om uttømmelse av nasjonale rettsmidler og om seksmånedersfristen beskrevet i artikkel 35 § 1 i konvensjonen må det redegjøres for i denne del av klageskjemaet (avsnitt E., F. og G.). Denne delen må fylles ut, det er ikke tillatt bare å henvise til vedlegg. Se Regel 47 § 2 og «Veiledning for utfylling av klageskjemaet» samt i «Practice Directions on the Institution of Proceedings».

E. Redegjørelse for sakens faktiske omstendigheter

56.

I 2011 ble den angivelig fornærmede i saken, pastor Torp, oppmerksom på at klager, Christensen, som har en egen blogg på internett, kalt "Himmelske Blogg", hadde lagt ut en rekke sterkt kritiske kommentarer om Torps person og praksis både som religiøs leder og privatperson. Grunnlaget for de kritiske kommentarene er sterk uenighet om teologisk dogmatiske spørsmål. Kommentarene ble etter hvert svært mange og ordbruken krass. Fra kretser rundt pastor Torp ble det - også via internett - tatt til gjenmæle i minst tilsvarende kvantitativt omfang og med like hyppig bruk av sterke, negative personkarakteristikker. I vedlegg nr. 1, 2 og 5 er det redegjort nærmere for ordbruk og omtalefrekvens fra klagers side. Omtalen av ordbruk og omtalefrekvens fra Torps og meningsfellers side i vedlegg nr. 2 og 3 er mer begrenset, og gjenspeiler at etterforskningen og aktoratsfokus under irretteføring av saken har vært konsentrert om klagers - Christensens - forhold.

Torp anmeldte Christensen til politiet. Partene møtte deretter til forhandlinger i Konfliktrådet, men kom ikke til enighet.

Politimesteren i Oslo utferdiget 13.04.2015 et forelegg mot Christensen for angivelig overtredelse av straffeloven av 1902, § 390a, vedlegg 1. Forelegget omfatter kun ytringer fra årene 2012-2015, dvs. fra tiden etter at Torp og personer rundt ham hadde blitt oppmerksomme på klagers blogg, og hadde tatt til å ta til gjenmæle. Christensen vedtok ikke forelegget.

25.01.2016 avsa Oslo tingrett fellende straffedom mot Christensen, vedlegg 2.

Klager anket, men ble igjen domfelt i Borgarting lagmannsrett, vedlegg 5.

Klager anket på nytt. Ved beslutning av Norges Høyesterett av 21.06.2017, vedlegg 8, ble imidlertid anken nektet fremmet for rikets høyeste domstol.

Redegjørelse for sakens faktiske omstendigheter (fortsettelse)

57.

Redegjørelse for sakens faktiske omstendigheter (fortsettelse)

58.

F. Angi hvilke krenkelser av konvensjonen og/eller protokollene du påberoper deg, samt anførsler.

59. Påberopt artikkel	Forklaring
Art. 7(1)	<p>Kravet om klar lovhjemmel på gjerningstiden er brutt fordi strl. (1902) § 390a har vært anvendt utenfor sin ordlyd og sitt gjennom flere tiårs nasjonal høyesterettspraksis etablerte dekningsfelt. Grunnen til denne novasjon i form av en sterkt utvidende tolkning av nevnte bestemmelse antas å være at strl.(2005) § 3 utelukker domfellelse etter strl. (1902) §§ 245 flg. etter at disse bestemmelsene (om ærekrenkelser) ble opphevet og slike forhold avkriminalisert ved ikrafttredelsen av strl.(2005) 01.10.2015. Strl.(1902) § 390a er derimot videreført i strl.(2005) § 266.</p> <p>Domfellelsen innebærer dermed at klager realiteten er domfelt for et forhold som på gjerningstiden muligens var rammet av ærekrenkelsesbestemmelsene, til tross for at dette iflg. strl.(2005) skal være utelukket. Dette er ikke bare en omgåelse av selve avkriminaliseringen av mulige ærekrenkelser, men også en form for uhjemlet utvidelse av området for det straffbare, fordi en ærekrenkelse etter strl.(1902) § 250 kunne lates straffri pga. retorsjon. En straffrihetsgrunn som ikke fantes i forhold til strl.(1902) § 390a.</p> <p>Strl.(1902) §390a var etter sin ordlyd en bestemmelse som lovgiver formulerte for å ramme visse typer atferd fornærmede ble direkte eksponert for, ikke omtale av fornærmede gjennom kanaler som ikke direkte er innrettet mot for fornærmede eller fornærmedes nærmeste krets på en måte som gjør at omtalen likevel rammes. En blogg er rettet til almenheten.</p>
Art. 10(1) jfr. 9(1)	<p>Domfellelsen innebærer en konvensjonsstridig snever ramme omkring ytringer som fremsettes som ledd i en åndskamp av dogmatisk/teologisk karakter. For slike ytringer må det i forhold til konvensjonen være ekstra vide rammer for hva det skal være tillatt å ytre, nettopp fordi den eller de som slike ytringer rettes mot, ut fra sitt eget teologiske ståsted, vil ha en lav terskel for å oppfatte utsagn som usanne, krenkende, blasfemiske eller på annen måte utenfor det akseptable. Alt annet enn konvensjonsbestemt svært vide rammer vil da innebære helt utålelige restriksjoner på både ytrings- og religionsfriheten. Det henvises da spesielt til art. 9(1) som definerer religionsfrihet som bl.a. å omfatte det "såvel offentlig som privat å gi uttrykk for sin religion eller overbevisning". Hvilket er akkurat hva Christensen ved bruk av sin ytringsfrihet har gjort.</p>
Art 6(1)	<p>Kravet til rettferdig rettergang er prinsipielt krenket ved at Norges Høyesteretts ankeutvalg ikke har henvist saken til behandling i Norges Høyesterett, til tross for at den reiser nettopp slike spørsmål om konvensjonsstrid som referert over. Art. 6(1) må forstås slik at de enkelte lands øverste domstoler plikter å behandle spørsmål av ovenstående art når disse domstoler ikke tidligere har fattet prejudikatavgjørelser som innebærer at de aktuelle spørsmål må anses for avklart i intern rett.</p> <p>Ved beslutningen om ankenektelse har Norges Høyesteretts ankeutvalg dessuten ikke bare utelukket at Høyesterett som sådan har tatt stilling til evt. konvensjonsstrid, men også utelukket at Norges Høyesterett har kunnet vurdere grunnlovsmessigheten av de samme forhold, jfr. særlig vedlegg 6 til nærværende klage, som inneholder flere anførsler om manglende grunnlovsmessighet på de samme punkt hvor det over er anført å foreligge konvensjonsstrid.</p> <p>Subsidiært anføres lagmannsrettens manglende drøftelse av to potensielt avgjørende forhold innebærer en krenkelse av kravet til rettferdig rettergang.</p> <p>For det første har lagmannsretten ikke drøftet retorsjonsproblematikken i fullt omfang. Hverken i relasjon til mulig straffrihet/frifinnelse eller i relasjon til hvilken betydning omfanget av anklager fra hver side skal ha for straffutmålingen. Denne saksbehandlingsfeilen var anført i støtteskrivet ad anken til Norges Høyesterett.</p> <p>Men det må også nevnes at når lagmannsretten ikke har gjort dette, så har det sammenheng med hvordan politiets etterforskning har vært styrt av subsumeringen under strl. (1902) § 390a. Siden det ikke er knyttet noen retorsjonsbestemmelse til denne</p>

Angi hvilke krenkelser av konvensjonen og/eller protokollene du påberoper deg, samt anførsler (fortsettelse)

60. Påberopt artikkel

Forklaring

straffehjemmelen, i motsetning til i strl.(1902) § 250 for §§ 245 flg. sin del, har politiet i strid med den norske str. prl. § 226, 3. ledd ikke egentlig etterforsket Torps og hans medspilleres/meningsfellers tallrike motytringer. Lagmannsrettens ufullstendige premisses må med andre ord i relasjon til brudd på konvensjonsbestemmelsen vurderes i sammenheng med at etterforskningen pga. (anført feilaktig) valg av straffehjemmel fra politiets side ikke i tilstrekkelig grad har avdekket slike faktiske forhold som taler til den tiltaltes fordel. Og i sammenheng med at aktoratets fokus i saken har vært preget av det samme. Det er den kumulative effekt som anføres å innebære et brudd på konvensjonens art. 6(1).

For det andre har lagmannsretten overhodet ikke vurdert evt. frifinnelse pga. såkalt "berettiget harme", strl.(1902) § 56 nr. 1, litra b). Klager mener - forutsatt at han har overskredet en relevant grense for det straffbare - å ha yttet seg i i subjektiv forstand, jfr. art. 9(1) berettiget harme over Torps angivelig ubibelske livsførsel m.v. Dette skulle lagmannsretten ha vurdert ex officio, i det retten plikter å anvende alle relevante lovbestemmelser. Uansett om aktoratet og/eller forsvaret uteglemmer en eller flere av disse fra sine prosedyrer (slik tilfellet var i nærværende sak). EMD skal da selvsagt kun vurdere om det at retten helt har fortiet bestemmelsen er et brudd på art. 6(1), men ikke hva utfallet av en slik vurdering ville ha blitt.

G. Opplysninger om oppfyllelse av vilkårene for realitetsbehandling i henhold til artikkel 35 § 1 i Konvensjonen.

Bekreft vennligst for hver klage at du har uttømt tilgjengelige nasjonale rettsmidler, inklusive anker, og angi hvilken dato da den siste og endelige avgjørelsen ble fattet og mottatt, for å vise at du har overholdt seksmånedersfristen.

61. Klage

Angi de rettsmidler du har brukt og datoen for den endelige avgjørelsen

62. Foreligger/forelå det noe rettsmiddel som du ikke har benyttet?

Ja

Nei

63. Hvis du svarte Ja ovenfor, vennligst opplys om hvilket rettsmiddel du kunne ha benyttet og angi grunnen til at du ikke gjorde det.

H. Opplysninger om eventuelle andre internasjonale klageordninger

64. Har du innbragt noen av disse klagenoene for et annet internasjonalt tilsynsorgan?

Ja

Nei

65. Hvis du svarte Ja ovenfor, vennligst gi en nøyaktig redegjørelse for behandlingen av saken (innsendte klager, navn på den internasjonale instansen, samt dato og innhold av hver avgjørelse som er blitt truffet).

66. Har du (klageren) eller har du hatt andre klager til behandling for Domstolen?

Ja

Nei

67. Hvis du svarte Ja ovenfor, vennligst oppgi klagenummer(et) i feltet nedenfor

I. Liste over vedlagte dokumenter

Du bør vedlegge fullstendige og leselige *kopier* av alle dokumenter. Ingen dokumenter vil bli sendt tilbake til deg. Det er derfor viktig at du sender inn kopier, ikke originaler. Du MÅ:

- sortere dokumentene etter dato og saksbehandling;
- nummerere sidene fortløpende; og
- IKKE stifte, binde eller klistre sammen dokumentene.

68. Vennligst gi en fortegnelse over dokumentene i kronologisk rekkefølge og med en kortfattet beskrivelse i feltet nedenfor. Angi sidenummer for hvert dokument.

1.	Forelegg av 13.04.2015	s.	1
2.	Oslo tingretts dom av 25.01.2016	s.	5
3.	Støtteskriv ad anke til Borgarting lagmannsrett av 7.02.16	s.	16
4.	Påtalemyndighetens påtegning ad anken til lagmannsretten av 11.05.16	s.	25
5.	Borgarting lagmannsretts dom av 27.04.17	s.	28
6.	Støtteskriv ad anke til Norges Høyesterett av 12.05.17	s.	37
7.	Påtalemyndighetens påtegning ad anken til Norges Høyesterett 29.05.17	s.	41
8.	Beslutning av Norges Høyesteretts ankeutvalg av 21.06.2017	s.	43
9.		s.	
10.		s.	
11.		s.	
12.		s.	
13.		s.	
14.		s.	
15.		s.	
16.		s.	
17.		s.	
18.		s.	
19.		s.	
20.		s.	
21.		s.	
22.		s.	
23.		s.	
24.		s.	
25.		s.	

Andre bemerkninger

Har du andre bemerkninger til din klage?

69. Bemerkninger

Klagen er inngitt i rett tid

Erklæring og underskrift

Jeg erklærer herved at de opplysninger jeg har gitt i dette klageskjema etter min beste overbevisning er korrekte

70. Dato

2	5	0	9	2	0	1	7
D	D	M	M	Å	Å	Å	Å

 f.eks. 27/09/2015

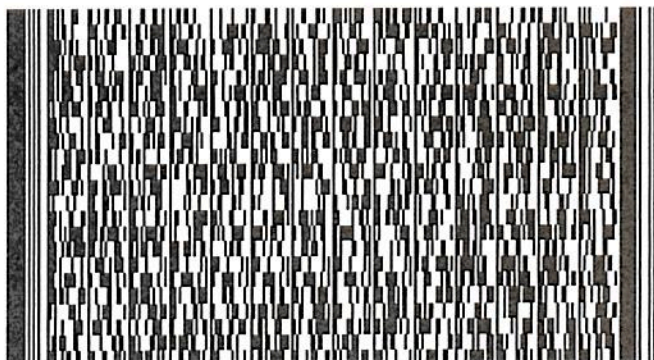
Klageren (ne) eller klagers representant(er) skal underskrive i nedenstående felt.

71. Underskrift(er) Klageren(ne) Representant(er) - sett kryss

S/SJØDIN MELING & Co
Brynjar N. Meling
Advokat

Bekreftelse av korrespondentHvis det er flere enn én klager eller flere enn én representant, vennligst angi navn og adresse på den personen som Domstolen skal skrive til. Når klageren er representert, vil Domstolen bare skrive til representanten (advokat eller ikke-advokat)72. Navn og adresse på Klageren(ne) Representant(er) - sett kryss

Det utfylte klageskjemaet må underskrives og sendes med post til:

The Registrar
European Court of Human Rights
Council of Europe
67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

Jan Kåre Christensen
Krokstien 2C
0672 OSLO

Forelegg

POLITIMESTEREN I OSLO

sikter herved **Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964**
Krokstien 2C, 0672 OSLO

for overtredelse av

Straffeloven § 390a

for ved plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred

Grunnlag:

I perioden fra januar 2012 til mars 2015 fra sin bopel i Krokstien 2C i Oslo eller andre steder, fremsatte han på nettsiden jan.christensen.net og/eller andre nettsider som han hadde opprettet, en rekke blogginnlegg hvor Jan-Aage Torp ble omtalt blant annet som 'selvsentret', 'ekkel', 'frekk', 'narsissistisk', 'syk', 'tyrann', 'psykopat' og 'spedalsk'. Videre ble det gjentatt i flere av innleggene og/eller i kommentarfeltet at Torp 'lever i hor', samt at han er en 'gammel gris som skiller seg og gifter seg med barnepiken'.

Fornærmede har begjært påtale som også er påkrevet av allmenne hensyn.

For overtredelsen ilegges du en bot til statskassen på kr. 10000 eller hvis boten ikke betales/inndrives, en straff av fengsel i 20 dager.

Boten som er fastsatt i forelegget, bygger på at forelegget blir vedtatt. Ved utmålingen av boten er det følgelig lagt inn en strafferabatt på dette grunnlag.

Du underrettes om at dersom forelegget ikke vedtas, slik at saken må oversendes til domstolen for pådømmelse, bortfaller strafferabatten. I retten vil det bli lagt ned påstand om bot på **kr. 12000**, subsidiært (dvs. for det tilfelle at boten ikke betales/inndrives) fengsel i 24 dager, og det vil i tillegg bli

krevd saksomkostninger til det offentlige.

Vedtakelse av forelegget – frist og betaling:

Du oppfordres til å ta standpunkt til forelegget og returnere et eksemplar i undertegnet stand innen 5 - fem - dager fra mottakelse. Er siktede under 18 år eller har fått oppnevnt verge, skal verge også underskrive. Betaling av boten anses ikke som vedtakelse.

Når forelegget er vedtatt og returnert politiet, videresendes det til Statens innkrevingsentral (SI), som sender ut faktura. Betaling kan også skje direkte til politidistriktet. Etter at faktura er mottatt fra SI, kan du søke SI om å få betale forelegget/kravet i avdrag eller få utsatt betalingen. Mer informasjon om betaling, avdragsordning og betalingsutsettelse kan finnes på SIs nettsted: www.statens-innkrevingsentral.no, eller ved å lese informasjonen på baksiden av giro som du får tilsendt fra SI.

Konsekvenser av at du vedtar forelegget:

Vedtakelsen av forelegget er frivillig og innebærer at straffesaken avgjøres endelig og uten domstolsbehandling. Vedtakelsen har samme virkning som en endelig dom og kan vanligvis ikke påankes.

Vedtatt forelegg kan få betydning også utenfor straffesaken. Dette gjelder for eksempel adgang til å beholde eller få offentlige bevillinger og autorisasjoner, bl a bevertningsbevillinger. Hvis det er voldt skade, kan vedtatt forelegg få betydning ved et eventuelt erstatnings- eller forsikringsoppgjør.

Et vedtatt forelegg for overtredelse av bestemmelser i straffeloven kapittel 19 (dvs. §§ 192-206) eller straffeloven § 258 jf § 257 og § 268 jf § 267, medfører – på samme måte som en dom – registrering i DNA identitetsregisteret.

Konsekvenser av at du ikke vedtar forelegget:

Dersom forelegget ikke vedtas, oppfordres du til innen 5 - fem - dager å oppgi grunnen til dette. Dette kan skrives i rubrikken til slutt i forelegget, på baksiden av forelegget eller i eget brev. Vedtas ikke forelegget, vil saken normalt bli sendt retten for pådømmelse.

Oslo politidistrikt, 13.04.2015

Dag Paulsen
politiinspektør

Forelegget vedtas	
Anm.nr.: 13105403 63982/14-1	Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964
Sted og dato	
Underskrift	
Verges underskrift	

Forelegget vedtas IKKE	
Anm.nr.: 13105403 63982/14-1	Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964
☒ Jeg er ikke skyldig. Det oppfordres til å begrunne dette nærmere og oppgi eventuelle vitner som ønskes avhørt. Disse opplysningene kan gis på baksiden. Saken vil som regel bli sendt tingretten for hovedforhandling med vitneførsel. Normalt vil det bli nedlagt påstand om saksomkostninger.	
☒ Jeg godtar ikke botens størrelse. Saken vil som regel bli sendt tingretten for forenklet rettergang (tilståelsesdom).	
<i>Forelegg hvor det er ilagt tap av førerett/sperrefrist for førerett, inndragningskrav eller erstatningskrav:</i>	
☒ Jeg godtar ikke tap av førerett/sperrefrist.	
☒ Jeg godtar ikke inndragningskravet.	
☒ Jeg godtar ikke erstatningskravet.	
Sted og dato	Oslø 16/4 - 2015
Underskrift	Jan Kåre Christensen
Verges underskrift	

Vitner: Berit Christensen, Oslo
 Petar Keseljovic, Oslo
 Randi og Johnny Ingwersen
 Egelehamn på Sørlandet
 Jan Aage Torpe barn

H ei ! Oslo 16/4-15

Bor vi i et diktatur uten
fres- og yttringsfrihet? Dette
er et angrep på abstrakt
dette! Jan Aage Torp har
permisjonen med langt sterkere
utfall imot meg, Han har kalt
meg Dæmon, lystløgnar,
clunvian, uten skuler, stakker og
meze cement. Jeg skal imidlertid
alt jeg har skrevet og
~~alt~~ felt! Dette er en
falsk anklage imot meg og
den Himmeleke bløgg!

"Angar Brent" som Althöer
preken til Torp har gjort
kriminelle handlinger som
politiet helt nevnt overset.
Saken dreier seg om at jeg skal
tas! brocten ikke forelegget. JKC

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 25.01.2016

Saksnr: 15-073540MED-OTIR/02

Rettsens leder: Dommerfullmektig Malin Strømberg Amble m. alm. fullmakt

Meddommere: Gunnar Hatlen
Liv Håkonsen

Den offentlige påtalemyndighet Politadvokat Dag Paulsen

mot

Jan Kåre Christensen Advokat Brynjar Nielsen Meling

Ingen begrensninger i adgangen til offentlig gjengivelse

DOM

Jan Kåre Christensen er født 03.08.1964 og bor i Krokstien 2 C, 0672 Oslo.

Politimesteren i Oslo har den 13.04.2015 utferdiget forelegg mot Jan Kåre Christensen for overtredelse av

Straffeloven § 390a

for ved plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred

Grunnlag:

I perioden fra januar 2012 til mars 2015 fra sin bopel i Krokstien 2C i Oslo eller andre steder, fremsatte han på nettsiden jan.christensen.net og/eller andre nettsider som han hadde opprettet, en rekke blogginnlegg hvor Jan-Aage Torp ble omtalt blant annet som 'selvsentrert', 'ekkel', 'frekk', 'narsissistisk', 'syk', 'tyrann', 'psykopat' og 'spedalsk'. Videre ble det gjentatt i flere av innleggene og/eller i kommentarfeltet at Torp 'lever i hor', samt at han er en 'gammel gris som skiller seg og gifter seg med barnepiken'.

Tiltalte har ikke vedtatt forelegget, hvoretter påtalemyndigheten har sendt saken til retten for beramning av hovedforhandling hvor forelegget trer i stedet for tiltalebeslutning, jf. straffeprosessloven § 268.

Hovedforhandling ble holdt 20. januar 2016. Tiltalte møtte og erkjente seg ikke skyldig etter tiltalebeslutningen.

Retten mottok forklaring fra 1 vitne, og det ble foretatt slik dokumentasjon som framgår av rettsboken.

Aktor la ned påstand om at tiltalte dømmes i samsvar med tiltalebeslutningen til bot på kr 12 000, subsidiært fengsel i 20 dager. Aktor la også ned påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisning til Jan-Aage Torp fastsatt etter rettens skjønn. Videre la aktor ned påstand om at tiltalte idømmes sakskostnader etter rettens skjønn.

Forsvarer la ned påstand om at tiltalte frifinnes, subsidiært at han anses på mildeste måte.

Rettens vurdering

Innledning

Tiltaleposten gjelder overtredelser av straffeloven av 22. mai 1902 nr. 10 (straffeloven 1902) § 390 a.

Den 1. oktober 2015 trådte straffeloven av 20. mai 2005 nr. 28 (straffeloven 2005) i kraft. Av straffeloven 2005 § 3 første ledd fremgår at det som utgangspunkt er straffelovgivningen på handlingstidspunktet som skal anvendes. Likevel skal lovgivningen på tidspunktet for avgjørelsen anvendes, når dette fører til et gunstigere resultat for den siktede og lovendringen skyldes et endret syn på hvilke handlinger som bør straffes, eller på bruken av strafferettslige reaksjoner. Straffeloven 1902 § 390 a er videreført i straffeloven 2005 § 266. Etter rettens vurdering gir anvendelse av straffelovgivningen etter ikrafttreddelsen av straffeloven 2005 ikke noe gunstigere resultat for den type handlinger det her er tale om. Retten legger derfor til grunn at det er bestemmelsene i straffeloven 1902 som skal anvendes i foreliggende sak.

Sakens bakgrunn

Tiltalte står bak nettsiden "Himmelske blogg" der han aktivt legger ut blogginnlegg om temaer han er opptatt av. Han har også en engelsk versjon av bloggen, der innleggene på Himmelske blogg blir oversatt og lagt ut. Blogginnleggene om fornærmede Jan-Aage Torp, heretter kalt Torp, ble Torp klar over i 2011 etter å ha foretatt et Google-søk på eget navn. Torp er fraskilt, og hadde giftet seg på nytt året før med sin nåværende kone. Tiltaltes forargelse over at Torp giftet seg på ny springer ut av et ulikt teologisk syn på gjengifte. Tiltalte mener at bibelen er klar på at dette ikke kan skje, og at den som gifter seg igjen lever i hor. Det fremgår av blogginnleggene at tiltalte er særlig opptatt av at Torp som en lederskikkelse, pastor og offentlig person lever på denne måten. Tiltalte forklarte at bakgrunnen for at han startet å skrive om Torp også var en historie han hadde hørt fra en person som hadde blitt lurt til å selge leiligheten sin og donere 1,5 millioner til Torps menighet. Det skal ikke være uenighet om at en slik donasjon skal ha skjedd, men Torp avviste at det skulle ha vært noe uredelig med denne donasjonen, eller at donasjonen ble brukt til annet enn etter giverens ønske.

Forholdene saken gjelder er blogginnlegg i tidsrommet januar 2012 til mars 2015. Torp har foretatt en opptelling av innleggene om ham og kommet til at han er nevnt i bloggen over 3 000 ganger. Hans kone er nevnt rundt 900 ganger, herunder er hun omtalt som en "hore" 167 ganger. Videre er Torp omtalt som en "gammel gris" over 30 ganger, "horebuk" over 110 ganger, "narsissist/narresist" over 30 ganger, "psykopat" over 200 ganger og "falsk pastor/profet/apostel" over 400 ganger. Antallene er ikke bestridt, og retten legger dem til grunn som bevist. Retten legger videre til grunn at dette er det samlede antallet ganger Torp er omtalt, og at tallene må nedjusteres noe sett hen til tidsperioden tiltalen gjelder. Retten legger likevel til grunn at Torp er omtalt på bloggen svært hyppig i den aktuelle perioden, at de overnevnte karakteristikkene er brukt hyppig. I tillegg til dette er Torp flere ganger kalt "spedalsk", at han "lever i hor" og er en "horkarl", er "selvsentrert, ekkel, frekk og narsissistisk", at han fremstår som "syk, ukontrollert og presset", at han "er og blir forblindet og styrt av demoner", at han er "en gammel gris som skiller seg og gifter seg med barnepiken akkurat som Todd Bentley", at mennesker som Torp "ikke er ledet av Gud, men av kjødet sitt, og at demonene får da fritt spillerom", at Torp er et "sykt maktmenneske

og opptrer som en hensynsløs psykopat" og at han er en "taper". Videre har tiltalte uttalt at "Skulle jeg fått det til, hvis det hadde hjulpet, så skulle jeg tatt piggsko eller arbeids skoene mine fatt og sparket Hanvold, Torp og alle andre gjengiftede mitt i skrittet for det som de holder på med bringer ikke vekkelse eller fremgang med seg. Men dom død og fordervelse!". Videre har han lagt ut et bilde av en gris med vinger, og skrevet at "Bilde av griser som sikter til hva folk kaller en person som gifter seg med ei dame som kunne vært hans datter. Dette er bare et Illustrasjonsbilde på et forhold der en kaller noen for å være en gammel gris, men dette er bare et Illustrasjonsbilde. Selv griser kan se "hellige" ut, men en gris er en gris!". De overnevnte karakteristikker om omtaler av Torp er hentet fra større tekstinnlegg som handler om Torp og ulike bibelske temaer. Torp forklarte at det i perioder kunne være så mye som 2-7 innlegg i uken om ham, mens det gjennomsnittlig har vært 1-3 innlegg. Intensiteten har økt etter at Torp anmeldte forholdet i september 2014. Torp forklarte videre at den massive negative omtalen av ham, men også hans kone og andre familiemedlemmer, har vært en stor personlig belastning.

Tiltalte har erkjent at det er han som har skrevet innleggene, og han sto i retten fast på det han har skrevet, og at hans ytringer ligger innenfor tros- og ytringsfriheten. Tiltalte finner støtte for sitt syn om at de som skiller seg og gifter seg på nytt lever i hor i ulike bibeltekster som han leste i retten. Tiltalte har videre forklart at Torp har vært minst like ille i sine karakteristikker av ham og hans familie, og tillegger Torp utsagn fremsatt under andre navn, muligens pseudonymer, og utsagn på en blogg tiltalte kaller "den falske smyrnabloggen". Den falske smyrnabloggen skal være opprettet i tiltaltes navn, men tiltalte avviste han som sto bak den. Torp har avvist at han har skrevet om tiltalte under pseudonym, eller på den falske smyrnabloggen. Torp har erkjent at han har svart tiltalte, og kalt ham "Anders Behring Breivik-sympatisør" to ganger, at bloggen er "idioti", ved et tilfelle omtalt ham som en "demon", kalt ham "lystløgner", at bloggene til tiltalte er "nedrige", at tiltalte er en "ryktespredere", at tiltalte har "manglende innsikt i engelsk og norsk", at han er "slem", "ond og dum" og at bloggen er "en variant av sosialpornografi". Som en følge av Torps anmeldelse møttes partene til et møte i Konfliktrådet, der de ikke oppnådde enighet. Tiltalte valgte likevel i ettertid å endre på en del formuleringer, og fjerne innleggene der Torp var omtalt som "gammel gris" og at Torp "hadde giftet seg med barnepiken". Videre ble omtalen av Torp som horebukk endret til "horkarl" i tråd med bibelens ord.

Straffeloven 1902 § 390 a

Hovedspørsmålet i saken er om blogginnleggene rammes av gjerningsbeskrivelsen i straffeloven 1902 § 390 a.

Bestemmelsen rammer den som "ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd krenker en annens fred".

Bestemmelsen kom inn i straffeloven ved lov 3. juni 1955 nr. 2, etter at Høyesteretts kjennelse i Rt. 1952 s.989 hadde avdekket at det ikke fantes lovhjemmel for å straffe telefonsjikanene. I proposisjonen om bestemmelsen sluttet departementet seg til et lovforslag med motiver fra Straffelovrådet - som også ble gjengitt samme sted, se Ot.prp.nr.41 (1954) side 20 til 25. Straffelovrådet uttrykte her blant annet følgende:

"Kravet om at adferden skal være «hensynsløs» gjelder også den plagsomme eller skremmende opptreden og medfører at dagliglivets små krenkelser faller utenfor straffebudet. Hensynsløs er en ganske sterk karakteristikk og vil iallfall som oftest forutsette at adferden helt klart er moralsk forkastelig. Avgjørelsen må foretas konkret, og omstendigheter som tid, sted og fornærmedes individuelle forhold vil få betydning ved bedømmelsen. Det skal mindre til for å karakterisere en plagsom opptreden som hensynsløs dersom den finner sted om natten enn om dagen, eller dersom den foretas overfor særlig sårbare personer, for eksempel gamle og svake, enn ovenfor unge og friske.

Inn under uttrykket «plagsom opptreden» går for eksempel sjikanøse telefonoppringninger. En enkelt sjikanøs oppringning vil i alminnelighet ikke rammes. Men gjentar de sjikanøse forstyrrelsene seg, vil forholdet lett stille seg annerledes. Av betydning vil det selvsagt være hva sjikanen for øvrig består i. Jo mer sårende eller brysom forstyrrelsen er, desto færre behøver de sjikanøse oppringninger være for at handlingen skal rammes av bestemmelsen. ..."

Høyesterett har i avgjørelsen inntatt i Rt 2014 s. 669 fastlagt den nedre grense for når straffeloven 1902 § 390 a kommer til anvendelse. Det er sinnets integritet som vernes av bestemmelsen, og kun alvorlige krenkelser som rammes. Det hitsettes fra avsnitt 17 og 18 i avgjørelsen:

"På bakgrunn av ordlyden og de forarbeidsuttalelsene jeg har nevnt, legger jeg til grunn at en fredskrenkelse først blir straffbar etter § 390 a dersom den går markert ut over slik ubehagligheter som alminnelig menneskelig samkvem regelmessig kan føre med seg. En krenkelse rammes således bare dersom den kan karakteriseres som "hensynsløs", eller som "kvalifisert klanderverdig"(...) Det må foretas en konkret helhetsvurdering av om et forhold daller unn under bestemmelsen, jf. Rt. 2010 side 845 avsnitt 14. Omstendigheter som når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdig formål og fornærmedes opptreden vil ofte være sentrale elementer i vurderingen."

Retten legger dette vurderingstemaet til grunn i det følgende.

Forsvareren har gjort gjeldende at uttalelsene i foreliggende sak ikke rammes av straffeloven 1902 § 390 a fordi de er fremsatt bloggen, og at fornærmede da kan velge å la være å lese det som skrives om ham for å verne om sin egen fred. Retten mener at dersom uttalelsene hadde vært fremsatt direkte til Torp for eksempel på e-post eller ved tekstmelding, ville forholdet klart falle inn under bestemmelsens anvendelsesområde. Retten viser til Rt. 2010 s. 845 som gjaldt en rekke sms'er sendt til direktøren for Utlendingsnemnda. I avsnitt 15 i avgjørelsen uttales det:

"Slik jeg ser det, kunne en enkelt, eller noen få, av disse meldingene i utgangspunktet ikke gitt grunnlag for strafforfølgelse. Men det store antallet meldinger, sendt daglig over et lengre tidsrom, gjør at saken kommer i en annen stilling - slik også Straffelovrådet peker på når det gjelder sjikanøse telefonoppringninger og brev."

Retten mener at det at innleggene er publisert på internett, ikke utelukker anvendelsen av straffeloven 1902 § 390 a, og finner støtte for dette syn i underrettspraksis inntatt i TOSLO-2013-111859, RG-2008-1499 og THEDM-2004-3964. Blogginnleggene er åpent tilgjengelig for enhver, og indekseres slik at de får treff på Torps navn på søkemotorer som Google. Retten mener dette kan medføre at uttalelsene har beveget seg ut av privatsfæren og kan anses mottatt av den det skrives om, i hvert fall når det skjer i et slikt omfang, med en slik intensitet og over et så langt tidsrom som i foreliggende sak. I overnevnte avgjørelse inntatt i RG-2008-1499 fant retten at det å henge opp ca. 100 plakater i fornærmedes nærmiljø, der fornærmede var navngitt og titulert som "*årets rasshø!*", var en overtredelse av straffeloven 1902 § 390 a. Saken ble anket til Høyesterett, men ble nektet fremmet. Retten mener også at uttalelsene samlet sett har beveget seg langt bort fra tros- og religionskritikk, og heller tatt form av sjikanøs og trakasserende personforfølgning. Dette er etter rettens syn både hensynsløst og sterkt klanderverdig opptreden, også tatt i betraktning de negative uttalelser om tiltalte som har passert den andre veien. Torps opptreden har nok bidratt til å eskalere og forlenge konflikten, men dette kom som et svar på tiltaltes etter hvert omfattende skriverier om Torp og hans ektefelle. Retten har ved vurderingen lagt til grunn at Torp som en offentlig og fremtredende person i Kristen-Norge må tåle mer enn en helt vanlig person må. Det må imidlertid gå en grense også for hva offentlige personer må tåle, som retten mener er overtrådt i denne saken.

Retten vurderer så langt er at straffeloven 1902 § 390 a er overtrådt. Domfellelse etter straffeloven 1902 § 390 a kan imidlertid ikke skje dersom dette utgjør et utilsatteleg inngrep i ytringsfriheten. Selv om ytringsfriheten nyter et stort vern i Grunnlovens § 100 og EMKs artikkel 10, må ytringsfriheten ses opp mot den retten straffebestemmelsen skal verne. Først bemerker retten at uttalelsene ikke ligger i kjerneområdet av de hensyn ytringsfriheten skal beskytte. Slik retten ser det har blogginnleggene preg av å være sjikanøse og drevet av et personlig forfølgelsesmotiv. Retten mener likevel at det må være stor takhøyde også for slike uttalelser og karakteristikker, og at de enkeltstående uttalelsene i saken isolert sett ikke ville vært straffbare. Retten finner støtte for dette syn i Borgarting lagmannsretts dom inntatt i LB-2015-24004, der det uttales at

"Det er riktignok på det rene at ytringer som isolert sett ikke er straffbare, kan rammes av straffeloven § 390 a. Forusetningen er at de forekommer i et antall og på tidspunkter som gjør det særlig plagsomt for mottakeren, jf. f.eks. Rt-2010-845 avsnitt 15 der Høyesterett, i en sak som gjaldt et stort antall SMSer sendt til en offentlig tjenestemann, la avgjørende vekt på at det dreiet seg om et stort antall meldinger, som var sendt daglig over et lengre tidsrom."

Saken gjaldt to tilfeller av å trykke "liker" på et krenkende innlegg på Facebook, som ikke ble ansett å være straffbart. Retten mener imidlertid at det samlede omfanget av uttalelser i foreliggende sak, deres karakter, og at de er rettet mot en navngitt person som fremstår som et personangrep, fører til at vi er utenfor det ytringsfriheten er ment å beskytte.

Retten mener på denne bakgrunn, og med grunnlag i fremlagte utskrifter av Himmelske blogg, tiltaltes og fornærmede Torps forklaringer, at det er bevist ut over enhver rimelig og fornuftig tvil at tiltalte har fremsatt de blogginnlegg som er omtalt i grunnlaget for tiltalen, og at uttalelsene samlet sett er av en slik karakter og omfang at de rammes av den objektive gjerningsbeskrivelsen i straffeloven 1902 § 390 a.

Når det gjelder tiltaltes subjektive skyld mener retten at det også er bevist at det var innenfor tiltaltes forsett at fornærmede skulle oppfatte krenkelsen, og at han således har handlet forsettlig jf. straffeloven 1902 § 40.

Både de objektive og subjektive vilkårene for straff er oppfylt, og tiltalte dømmes i samsvar med tiltalen.

Straffutmåling

Aktor har lagt ned påstand om at straffen settes til en bot på 12 000 kroner. Retten mener dette er en passende reaksjon, og fastsetter straffen i samsvar med dette til en bot på 12 000 kroner, subsidiært fengsel i 20 dager.

Oppreisning

Det er nedlagt påstand om at tiltalte dømmes til å betale oppreisning til fornærmede Jan-Aage Torp fastsatt etter rettens skjønn. Fornærmedes bistandsadvokat har fremsatt krav om oppreisning i størrelsesordenen 30 000 – 50 000 kroner i medhold av skadeerstatningsloven § 3-5(1) b, subsidiært § 3-6.

Det fremgår av skadeserstatningsloven § 3-5 første ledd bokstav b) at den som forsettlig har "tilføyd krenking eller mislig atferd" som nevnt i § 3-3 kan pålegges å betale den fornærmede en slik engangssum som retten finner rimelig til erstatning (oppreisning) for den voldte tort og smerte. Skadeserstatningsloven § 3-3 henviser blant annet til straffeloven 2005 § 266, som er en videreføring av straffeloven § 1902 § 390 a. I rettspraksis er det fastslått at «kan» her skal tolkes bokstavelig, slik at spørsmålet om det bør gis oppreisning skal undergis en helhetsvurdering der blant annet krenkelsens grovhet må tas i betraktning.

Oppreisningserstatning utmåles skjønnsmessig basert på hva som finnes "rimelig". Det samme gjelder for skadeerstatningsloven § 3-6. Sentralt i denne rimelighetsvurderingen står lovbruddets objektive grovhet, graden av tiltaltes skyld, fornærmedes subjektive

opplevelse av krenkelsen samt arten og omfanget av skadevirkningene som fornærmede er påført, jf. bl.a. Rt 2010 s. 1576.

Retten mener etter en helhetsvurdering at det ikke er rimelig å tilkjenne Torp oppreisningserstatning. Retten viser til at Torp selv har bidratt til å eskalere og forlenge konflikten ved sine utsagn om tiltalte, og at han har brukt til dels grove karakteristikk om tiltalte selv. Retten viser her også til at han ved flere anledninger har kalt ham en Anders Behring Breivik-sympatisør. Videre var Torp klar over at han er en kjent skikkelse i det kristne miljøet, og at han har flere tilhengere som spinner videre på hans uttalelser, og fremsetter til dels grove og krenkende utsagn overfor tiltalte og hans familie. Retten viser her til skadeerstatningsloven § 5-1 om skadelidtes medvirkning.

På denne bakgrunn, og etter en samlet helhetsvurdering, mener retten at kravet om oppreisning verken etter skadeerstatningsloven § 3-5 eller § 3-6 skal tas til følge.

Saksomkostninger

Aktor har videre påstått at tiltalte idømmes saksomkostninger. Tiltalte bør som hovedregel pålegges å erstatte det offentlige saksomkostninger dersom han blir dømt, jf. straffeprosessloven § 436 første ledd. Ved fastsettelsen av saksomkostningenes størrelse, skal det tas hensyn til tiltaltes økonomiske evne, og slik at saksomkostninger bare ilegges dersom det er mulig å oppnå dekning, jf. straffeprosessloven § 437 tredje ledd. Retten mener at saksomkostningene i foreliggende sak passende kan settes til 3 000 kroner.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

1. Jan Kåre Christensen, født 03.08.1964, dømmes for overtredelse av straffeloven 1902 § 390 a til en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner, subsidiært fengsel i 20 – tjue – dager.
2. Jan Kåre Christensen frifinnes for oppreisingskravet.
3. Jan Kåre Christensen dømmes videre til å betale saksomkostninger til det offentlige med 3 000 – tretusen – kroner.

Frammøteforkynning

Domfelte er innkalt til frammøteforkynning i Oslo tingrett.

Sted: Oslo tingrett

Dag: Fredag

Dato: 29.01.2016

Klokkeslett: 09.30

Retten hevet

Malin Strømberg Amble

Gunnar Hatlen

Liv Håkonsen

RETTLEDNING TIL DOMFELTE I TINGRETTE

Anke over tingrettens dom

Lagmannsretten er ankeinstans for tingrettens avgjørelser. Anke over en dom i tingretten må settes fram innen to uker fra den dag dommen er avsagt eller forkynt. Domfelte må innen samme frist angi om det begjæres ny behandling av rettskrav pådømt til fordel for fornærmede eller andre, slik som nevnt i straffeprosessloven § 3.

Hvis du mener at skyldkravene for straff ikke er oppfylt, kan du anke over bevisvurderingen under skyldspørsmålet. Du kan også anke over lovanvendelsen under skyldspørsmålet, utmålingen av straff eller annen rettsfølge, og over feil ved saksbehandlingen.

Lagmannsretten kan nekte å behandle anken hvis retten finner det klart at den ikke vil føre frem. Hvis saken gjelder en forbrytelse som etter loven kan medføre fengsel i mer enn seks år, vil anken bare kunne nektes fremmet når retten finner at anken gjelder spørsmål av mindre betydning, eller at det ellers ikke er grunn til at anken blir fremmet. I saker hvor påtalemyndigheten ikke har påstått eller det ikke er idømt annen reaksjon enn bot, inndragning, eller tap av retten til å føre motorvogn, kan anken bare fremmes dersom særlige grunner taler for det.

Hvis anken blir fremmet, får du oppnevnt en forsvarer som betales av det offentlige. Dersom du ønsker en bestemt forsvarer, bør du opplyse om det samtidig med anken eller så snart som mulig senere.

I ankeerklæringen må nevnes:

- den dom som ankes, om anken gjelder hele dommen eller bare enkelte tiltaleposter, og om den omfatter avgjørelse om inndragning
- om anken gjelder saksbehandlingen, bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet, lovanvendelsen under skyldspørsmålet, eller avgjørelsen om straff eller annen rettsfølge
- når anken gjelder saksbehandlingen; hvilken feil som påberopes
- om det begjæres ny behandling av rettskrav til fordel for fornærmede eller andre, som nevnt i straffeprosessloven § 3

Ved begjæring om ny behandling av krav som nevnt i straffeprosessloven § 3, må det angis:

4. om den gjelder hele avgjørelsen
5. det resultat som kreves
6. de feil som gjøres gjeldende
7. den faktiske og rettslige begrunnelse for at det foreligger feil
8. de bevis som vil bli ført

Videre bør nevnes:

- nye bevis som påberopes
- den endring som ønskes
- ved anke over lovanvendelsen; hvilken feil anken grunnes på

Du kan sette fram ankeerklæringen skriftlig eller muntlig for den tingretten som har avsagt dommen, eller for påtalemyndigheten (f.eks. statsadvokaten eller politiet). Hvis du er varetektsfengslet, kan du også sette fram anken for tilsatte i fengselet. Forsvareren eller en annen advokat kan gi råd om du bør erklære anke, og eventuelt hjelpe deg med å skrive ankeerklæringen. Du kan også få hjelp til å skrive ankeerklæringen hos tingretten, påtalemyndigheten eller hos tilsatte i fengselet. I alle tilfelle må du selv underskrive ankeerklæringen.

Begjæring om ny behandling i tingretten

Hvis du er domfelt uten å ha vært til stede under hovedforhandlingen, kan du begjære saken behandlet på nytt. Vilkårene for ny behandling på grunn av møtefravær er at du gjør det sannsynlig at du hadde gyldig fravær, og at du ikke kan bebreides for at du unnlot å melde fra i tide. Begjæring om ny behandling må settes frem for tingretten eller påtalemyndigheten innen to uker fra dommen er forkynt.

Fengselsstraff

Dersom du er idømt fengselsstraff og har særlige ønsker om tidspunktet for soningen av denne, må du henvende deg til Kriminalomsorgen. Du vil få pålegg av Kriminalomsorgen om å møte til fastsatt tid og sted for soning av fengselsstraffen.

Dersom du er idømt betinget fengselsstraff, betyr det at utmålingen eller fullbyrdelsen av straffen er utsatt i en prøvetid. Grunnvilkåret ved betinget dom er at du ikke begår noen ny straffbar handling i prøvetiden. Det kan være

fastsatt andre vilkår i dommen. Hvis du begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten gi en samlet dom for begge handlingene eller særskilt dom for den nye handlingen. Hvis du bryter fastsatte vilkår, kan retten bestemme at straff helt eller delvis skal fullbyrdes.

Samfunnsstraff

Dersom du er idømt samfunnsstraff, vil det si at du er pålagt å utføre samfunnsnyttig tjeneste, delta i program eller andre tiltak utarbeidet av Kriminalomsorgen i så mange timer som retten har bestemt. Samfunnsstraffen kan også inneholde forbud mot kontakt med bestemte personer. Kriminalomsorgen bestemmer når og hvordan straffen skal gjennomføres. Hvis du begår en ny straffbar handling før samfunnsstraffen er gjennomført, eller hvis du ikke utfører samfunnsstraffen, kan retten bestemme at den subsidiære fengselsstraffen helt eller delvis skal fullbyrdes.

Ungdomsstraff

Dersom du er idømt ungdomsstraff, sendes saken til Konfliktrådet. Konfliktrådet vil innkalle til et stormøte hvor det skal utarbeides en ungdomsplan. Bli man ikke enige om en ungdomsplan, sendes saken tilbake til domstolen som avgjør om hele eller deler av den betingede straffen skal fullbyrdes. Hvis du begår en ny straffbar handling før ungdomsstraffen er gjennomført, eller hvis du bryter vilkårene satt i ungdomsplanen, kan retten bestemme at den subsidiære fengselsstraffen helt eller delvis skal fullbyrdes.

Bot

Hvis en bot ikke blir betalt til fastsatt tid, vil den bli innkrevet av Statens Innkrevingsentral ved lønnstrekk eller annen tvangfullbyrdelse. Lykkes ikke dette, må den subsidiære fengselsstraffen sones.

Stavanger 07.feb. 2016

Vår ref: 22375

Ansvarlig advokat: B N. Meling

Borgarting Lagmannsrett

STØTTESKRIFT TIL ANKE OVER OSLO TINGRETTES DOM I SAK NR 15-073540MED-OTIR/02

Jan Kåre Christensen mot Den offentlige påtalemyndighet.

* * *

Innledning

Det vises til Oslo tingretts dom i sak nr. 15-073540MED-OTIR/02, datert 25.01.2016 og med slik domsslutning:

1. *Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964 dømmes for overtredelse av straffelovens av 1902 §390 a til en bot på 12000 - tolv tusen - kroner kommer å sitte i fengsel i 20 - tyve - dager.*
2. *Jan Kåre Christensen frifinnes for oppreisningskravet.*
3. *Jan Kåre Christensen dømmes videre til å betale saksomkostninger til det offentlige med 3,000 - tre tusen - kroner.*

Dommen ble forkynt for domfelte ved fremmøteforkynning i Oslo tingrett fredag 29.01.2016 kl. 09.30. Dommen ble påanket ved forkynnelsen. Støtteskrift varslet innen ankefristens utløp.

Anken er således rettidig.

Ankegrunner

Anken gjelder rettsanvendelsen og bevisvurderingen under skyldspørsmålet.

STAVANGER OSLO BERGEN

Advokatfirma Meling AS

St. Olavsgt. 13, Postboks 860 Sentrum, 4004 Stavanger - Tel: 51 84 20 60 - Fax: 51 84 20 61 - Mob 47 89 32 20 / 93 05 01 58
Org.nr: 990 781 451 MVA - Driftskonto 1503.27.20797 - Klientkonto 1503.27.20800

www.smco.no

Sakens faktiske side

De faktiske forhold er i det store og hele ikke bestridt. Dog slik at Christensen påpeker at han ikke har gjentatt angrepene mot fornærmede i et slikt omfang som anført av sistnevnte. Det fremkom videre i domfelte forklaring for tingretten at det også er slik at det er i anledning mot-svar fra fornærmede og personer som taler fornærmedes sak at ting har blitt gjentatt.

Det bestrides likevel ikke at Christensen har kommet med de uttalelsene som er gjengitt i tiltalen. Det bestrides heller ikke at dette har pågått over tid. Detaljene vedr. Periodens lengde og omfanget av gjentakelser anføres uansett å være uten betydning for den prinsipale rettslige anførselen. Det anføres dog subsidiært at dersom man kommer til at man kan straffes etter strl. § 390a for blogginnlegg, så er det av betydning at tingretten i dommen, ukritisk har lagt Torps forklaring på dette punkt til grunn, og lagt avgjørende vekt på dette i sin skyldvurdering, uten at dette på noen måte ble understøttet av aktors bevisstilbud.

Det riktige i følge Christensen er at han har nevnt de aktuelle forholdene betydelig færre ganger enn påstått, og i det alt vesentligste så har gjentakelsene kommet som tilsvarende på artikler/innlegg som har rammet Christensen. Det påpekes sågar at de fleste gangene er skjedd etter det påtalte forhold.

Generelt om utsagnene

Det påpekes at uttrykkene som er brukt er normative og basert på Christensens oppfatning av visse teologiske spørsmål. Det presiseres at uttrykkene «lever i hor», «horkarl» og «horkvinne» er uttrykk som er brukt i Bibel-oversettelser, slik det ble gjennomgått for tingretten med konkrete henvisninger til aktuelle bibelsteder.

Det påpekes at uttrykket «spedalsk» også er et bibelsk uttrykk som skal betegne det å være uren, og således fortjent til å støtes ut av det kristne samfunn.

Bakgrunnen for konflikten

Det påpekes også som et element at bakgrunnen for at Christensen "gikk til 'angrep'" på Torp, er et forhold som Torp i retten erkjente riktigheten av. Nemlig en hendelse hvor en ung person, og en person som Christensen oppfatter som «et lett bytte», skal ha gitt Torp alt han eide og hadde i form av å selge sitt hus, for så å yte en pengegave stor nærmere 1,5 millioner kroner. Dette var midler som Torp tok imot og brukte i sin kristne, evangeliske virksomhet.

Christensen er klar på at han ikke finner Torps levesett og handlemåte i tråd med Torps egen tolkning av Bibelen. Han mener at Torp lever etter en «dobbeltmoral», hvor liv og lære ikke samsvarer. Det er viktig for Christensen å understreke at det er Torps utadrettede virksomhet, med nettevangelisering, og en tydelig stemme på internettet, som har gjort at Christensen ikke bare mener det er legitimt, men nødvendig å påpeke sider ved Torps virksomhet og levesett, som ikke er i tråd med Guds ord. Det er også et relevant rettslig argument, at et slikt syn på en person - som selv velger å opptre aktivt som en lederskikkelse i kristen sammenheng og som forkynner av Guds ord - må det være legitimt å gi uttrykk for, selv om den som karakteriseres rent subjektivt både kan være uenig og ta seg nær av teologisk og moralsk kritikk.

Mangler ved tingrettens dom

Det kan i anledning foregående avsnitt nevnes at en mangel ved tingrettens dom, er at retten heller ikke i tilstrekkelig grad har lagt vekt på at Torp er en offentlig person og således må ha en høyere tålegrense enn andre m.h.t. hva han må akseptere av kritikk av sin person og den aktivitet han bedriver.

Retten har ikke lagt tilstrekkelig vekt på at Torp i retten erkjente at han har kalt Christensen for «Anders Behring Breivik sympatisør» ved et par anledninger, og videre at han har kalt Christensen for «demon», «lysleder», «ryktespredere» mv. Ut i fra prinsippet om provokasjon og retorsjon er dette i seg selv omstendigheter som skulle tilsi frifinnelse. Fornærmedes bidrag til debatten har ikke på noen måte bidratt til å dempe konfliktnivået i debatten, og uansett er det tale om uttalelser som har bidratt til å høyne terskelen for hva Torp selv må tåle av angrep. For mange vil ha fornærmedes karakteristikk av Christensen oppleves som betydelige mer krenkende enn de ord som faller i den annen retning.

Rettsanvendelsesanken.

Det anføres dog at den sentrale og prinsipielle anførsel i hele anken ikke knytter seg til faktum, men til selve anvendelsen av straffeloven av 1902 §390a. Det anføres at å anvende akkurat denne bestemmelse på blogginnlegg, uavhengig hvor omfattende en bloggvirksomhet er – i realiteten innebærer at bestemmelsen gjøres til gjenstand for en utvidende tolkning.

Det er sikker rett at man på ytringsfrihetens område heller må tolke en straffebestemmelse innskrenkende, dersom bestemmelsen kommer i konflikt med konvensjonsforpliktelsene. I dette tilfellet kommer strl. § 390a i konflikt med ytringsfriheten. I tillegg til å være beskyttet av grunnloven, nærmere bestemt i Grl. § 100, så er den konvensjonsfestet i EMK art. 10 og SP art 18 og 19.

Tingretten tar i sin avgjørelse et riktig utgangspunkt ved å slå fast at bestemmelsen rammer den som "*ved skremmende eller plagsomme opptreden eller annen hensynsløs atferd som krenker en annens fred*".

Tingretten bruker forarbeidene feil. *Ol.prp.nr. 41 (1954-55) s. 20-55* er i seg selv et rettslig argument som taler for frifinnelse og ikke for domfellelse. Det vises til anførselene nevnt tidligere, sammenholdt med at forarbeidene sier "*avgjørelsen må foretas konkret og omstendigheter som tid, sted og fornærmedes individuelle forhold vil få betydning for bedømmelsen*".

Det fremkommer også en konkretisering i forarbeidene at "*inn under uttrykket 'plagsomme opptreden' går for eksempel sjikanøse telefonoppringninger*".

Det er altså et sentralt element i så vel forarbeidene som i relevant rettspraksis, at det pekes på aktiviteter som *retter seg direkte mot en person*; altså at man ringer, sender meldinger, eller oppsøker personer eller dens nærområde. Dette har ikke Jan Kåre Christensen gjort. Som det fremkommer av *Rt. 2014 s. 669 avsnitt 17-18* er det "*sinnets integritet*" som vernes av bestemmelsen og "*kun alvorlige krenkelser som rammes*".

Retten drøfter på side 5-6 i dommen forsvarers anførsler om at blogginnlegg ikke rammes fordi det ikke er rettet direkte til Torp. Retten kommer likevel til på s. 6 at det at innleggene er publisert på internettet og kommer til at dette ikke utelukker anvendelsen av § 390 a. Det anføres at rettens forståelse av rekkevidden av strl. § 390a, i realiteten innebærer en utvidende tolkning av ordlyden i strl. § 390 a) og således allerede på dette pkt. krenker klarhetsprinsippet i EMK art 7 og legalitetsprinsippet i grl. § 96.

Vanskeligere blir det å forstå tingrettens avgjørelse, når tingretten i dommen mener å finne støtte for sitt syn i underrettspraksis. Verken Oslo tingretts avgjørelse i 2013-111-859, RG 2008 s. 1499, eller *THEDM 2004-3964* kan nemlig - slik tingretten gjør - tas til inntekt for å anvende strl. § 390a på blogginnlegg. Det er i begge disse avgjørelser, snakk om handlinger som nettopp retter seg mer direkte mot eller til fornærmede personer.

Når retten i tillegg fremhever at blogginnleggene er åpne tilgjengelige for enhver og indekseres slik at de får treff på Torps navn på søkemotorer som Google, viser det jo nettopp at man er utenfor privatsfæren. Det er ikke slik at man kan innfortolke at den som da «rammes» kan anse og ha mottatt meldingen når den er kommet til hans kunnskap - siden siktedes aktivitet har et slikt omfang og intensitet som i Torp og Christensens tilfelle. Her foretar retten ikke bare en utvidende tolkning av straffebestemmelsen men de «strekker» også faktum, noe som kan være et like strengt brudd på legalitetsprinsippet.

Retten bruker RG 2008 s. 1499 som grunnlag for sitt standpunkt, uten å drøfte eller på noen måte anføre hvorfor denne er relevant. På vegne av domfelte påpekes at i RG 2008 s. 1499 hadde domfelte hengt opp hundre plakater i fornærmedes nærmiljø, der fornærmede var navngitt og gitt opplysninger om at han var straffedømt. Faktum i den saken er altså – i motsetning til vår sak - at den domfelte har oppsøkt fornærmedes nærmiljø og hengt ham ut i offentlige oppslag. Dette er noe annet enn å legge dette åpent i en blogg, hvor man som retten er inne på aktivt må oppsøke Torp som søkeord i Google eller andre søkemotorer, for å havne på bloggen. Her kan det også nevnes at retten i denne delen av drøftelsen - helt har sett bort i fra det faktum at Torps egne aktiviteter har bidratt til å spre informasjonen. (*Det kan i den anledning nærmest som en kuriositet vises til at den første som omtalte Oslo tingretts dom mot Christensen, var Torp i sin blogg*).

Torps egne aktiviteter i saken viser at det ikke er privatlivet sitt Torp er opptatt av å beskytte ved å anmelde Christensen, men han gjør dette som en del av deres «kamp» for å beskytte sin virksomhet som evangelist. Det anføres her at rettsvesenet skal være varsomme med å la seg bruke i teologiske så vel som personlige disputer. Det er derfor isolert sett en riktig vurdering når politiet har henlagt Christensens anmeldelser mot Torp, mens det altså er feil å opprettholde forelegget den andre veien.

Tingretten bringer også inn forhold knyttet til Torps ektefelle i sin drøftelse. Det er forelegget som er rammen for rettens behandling. Dette handler bl.a. om siktedes muligheter til å forberede seg. Som påpekt av forsvareren i tingretten, ville muligens Torps ektefelles privatliv hatt et større krav på beskyttelse enn Torp selv. Torps ektefelle er ikke en offentlig person. Det er Torp. Hensynet til ektefellen ligger likevel utenfor foreleggets gjerningsbeskrivelse og dermed utenfor saken. Siktede anfører at dersom han var kjent med at det skulle være fokus på siktedes blogging om ektefellen, ville han lagt frem bloggeksempler som klart viste at han forskånet henne i sine innlegg.

Forholdet til ytringsfrihetens vern i *GrL. § 100* og *EMK art. 10, SP art 18 og 19* er heller ikke riktig vurdert av Oslo tingrett. Tingretten henviser til *LB-2015-24004* hvor det uttales at

"det er riktignok på det rene at ytringer som isolert sett ikke er straffbare, kan rammes av straffeloven 390 a. Forutsetningen er at de forekommer i et antall og på tidspunkter som gjør det særlig plagsomt for mottakeren".

Dette viser nok en gang at utgangspunktet tingretten tar er feil. Når Borgarting lagmannsretten i den nevnte saken påpeker antall og tidspunkter som å gjøre det "særlig plagsomt", viser det jo nettopp til den grunnforutsetningen som er nevnt over, at henvendelsene må rette seg direkte mot eller til en person.

Henvisning til *Rt. 2010 s. 845* i den aktuelle lagmannsrettsdommen viser også at det i den saken dreier seg om direkte kontakt. I *Rt. 2010 s. 845* var det tale om et tilfelle hvor lederen av utlendingsnemnda fikk gjentatt SMSer med krenkende og truende innhold til sin mobiltelefon.

Nærmere utdyping av rettslige anførsler – sakens prinsipielle sider

Det følger av *strl. (1902) § 1, 2.ledd*, at straffelovgivningen gjelder med de begrensningene som følger av overenskomst med fremmed stat eller av folkeretten for øvrig. Christensen har derfor beskyttelse av så vel *EMK art 10* som *SP art 18 og 19*. Det er kanskje en unødvendig presisering, men Christensens uttalelser er også beskyttet av Grunnlovens § 100. Det følger altså av de prinsipielle uttalelsene i Kløftadommen *Rt. 1976 s.1. at "Grunnlovens bestemmelser som regulerer den enkeltes personlige frihet må ha en gjennomslagskraft som er betydelig"*.

Det anføres at tingrettens tolkning av utsagnene, medfører at domsresultatet kommer i strid med legalitetsprinsippet, klarhetsprinsippet og at domsresultatet krenker Jan Kåre Christensens religions- og ytringsfrihet. Menneskerettighetsdomstolen har i flere avgjørelser fremhevet at ytringsfrihet er et av de helt fundamentale elementer i grunnlaget for et demokratisk samfunn. Det er fremhevet at denne frihet ikke bare omfatter rett til å fremsette utsagn som blir positivt mottatt eller som anses ufarlige, eventuelt ubetydelige, men også utsagn som virker støtende, sjokkerende eller som foruroliger.

I Oslo tingretts avgjørelse er ikke de strenge krav til begrunnelse for begrensning i ytringsfriheten oppfylt. Selv om det bare er et bøteforhold, er det ikke forholdsmessighet mellom inngrepet og formålet med dette. Etter EMD-praksis må unntak fra ytringsfriheten undergis en restriktiv fortolkning, jf. at det må være "nødvendig". Et sentralt element ved nødvendighetsvurderingen er om det foreligger et påtrengende samfunnsmessig behov for inngrepet - "*a pressing social need*". Det vises til de såkalte "Spycatcher"-dommene, Serie A Nr 216, dommens punkt 60, og 217, dommens punkt 50. I Christensens sak må dette konkret vurderes opp i mot at alle de pådømte uttalelser er hans syn på teologiske spørsmål, som han gjør gjeldende mot en offentlig person. Antallet og intensiteten er fremkalt av motsvar eller provokasjoner fremsatt mot ham, enten av fornærmede direkte eller av hans støttespillere.

Gjennomgang av rettspraksis

Høyesterett har ikke tatt stilling til vurderinger av blogger opp mot ytringsfrihet. Vi må således se om det finnes annen relevant praksis, knyttet til om uttalelser kan være å anse som straffbare trusler, rasisme eller på annen måte utgjøre et straffbart forhold. Når Høyesteretts flertall i Kjusdommen Rt. 1997 s 1821, finner at utsagnene ikke er beskyttet av ytringsfriheten, er dette bl.a. basert på følgende:

"Jeg kan ikke se at det av retten til å danne et politisk parti kan utledes at grupperinger som gjør dette, og ikler sine standpunkter formen av et partiprogram, skal stå fritt til å agitere for ethvert syn, uansett hvilke inngrep det måtte innebære over andre mennesker."

Christensen forfekter et syn som - om det er sjeldent nå - har stått i flere århundrer, og som ikke er uttrykk for at *"han ikler sine standpunkter formen av en religion"*.

Det kommer klart frem i samme avgjørelse, ikke bare må ta utgangspunkt i hvordan den alminnelige tilhører vil oppfatte utsagnene, jf. men at

"må også se utsagnene i lys av den sammenhengen de er fremkommet i".

Det vises her til at utsagnene til Christensen er normative og fremkommet i et bloggordskifte mellom personer som deler religiøs tro, og da med referanser til "ytrereens" oppfatning av et felles trosgrunnlags svar på konkrete spørsmål. Det påpekes også at uttalelsene er kommet som ledd i en offentlig debatt. En debatt som den som uttalelsene rammer også har deltatt i, og gjengjeldt. En slik debatt er beskyttet av ytringsfriheten etter Grunnloven §100 som veier meget tungt. Å tillate ytringene bare fra en av partene og ikke for eksempel straffe Torps uttalelser om Christensen er en *"Anders Behring Brevik-sympatisør"* innebærer i seg selv en urimelig innstramning av ytringsfriheten som bare rammer ensidig.

Om forutsigbarhet

Når retten foretar øvelsen over og lander på å dømme Christensen, og se bort i fra at politiet har henlagt Christensens fem anmeldelser av Torp, tolker de i realiteten hans uttalelser isolert, og ikke slik den skal etter Kjus-dommen, å *se utsagnene i lys av den sammenhengen de er fremkommet i*". Går det på bekostning av hensynet til forutsigbarhet. Det vises her til Eggen Lov og Rett 1998 s 263:

"For ytreren blir rettsanvendelsen like lite forutheregnetlig enten man "lemper" på straffbarhetsvilkårene eller om man tolker ytringene fritt slik at de passer overens med disse vilkårene. Et av hovedhensynene bak legalitetsprinsippet i norsk rett, og i allfall lovskravet i EMK, er å sikre forutheregnetlighet i rettsanvendelsen."

Han fortsetter senere på samme side:

"Når legalitetsprinsippet setter skranker for hvor langt i kontekstuell tolkning av straffeloven det akseptabelt å gå, ville det være inkonsekvent om domstolene skulle stå helt fritt i kontekstuell tolkning av ytringer"

Rettsikkerhetshensyn, særlig hensynet til forutberegnelighet, er fremhevet i Rt. 2002 s. 1618. hensynet til ytringsfriheten innebærer

"at ingen bør kunne risikere strafferettslig ansvar ved at utsagn tillegges et meningsinnhold som ikke er uttrykkelig uttalt og heller ikke med rimelig stor sikkerhet kan utledes av sammenhengen"

Det vises her også til Eggen i LoR 1998 s 264, hvor det fremkommer et annet hensyn:

"En fri tolkning innebærer foruten mindre forutberegnelig rettsanvendelse også større mulighet for sensur fra domstolens side av ytringer de misliker, kanskje av andre grunner enn de som ligger bak straffebudet"

Da er vi tilbake til det prinsipielle utgangspunktet. Tolket som religiøse ytringer og utlegninger om Bibelens syn på gjengifte, kan ikke ytringene dømmes. Når tingretten ser bort i fra dette – ved og ikke drøfte dette tolkningsalternativet, så "skyver" man uttalelsen utenfor kjerneområdet i Grunnlovens § 100 om ytringsfrihet.

Det bringer oss over i Rt 2002 s. 1618 (Bootboys-dommen) som således blir relevant. "Bootboys" var en nynazistisk kamporganisasjon, som en lørdag formiddag på torget i Askim fremførte en appell med støtte til Hitler i anledning av Rudolf Hess' 100-årsdag. I appellen ble det bl.a. uttalt at

"Hver dag raner, voldtar og dreper innvandrere nordmenn, hver dag blir vårt folk og land plyndret og ødelagt av jødene, som suger vårt land tomt for rikdom og erstatter det med umoral og unorske tanker." Appellen ble avsluttet med "Sieg Heil- og Hitler-hilsener."

Bootboys' leder Terje Sjølie ble frifunnet. Uttalelsene ble funnet å være utledet av et politisk program mer enn å være konkrete trusler. Selv om flere av de fremmøtte var ikledd finlandshetter, og demonstrasjonen var av en militaristisk kampfascistisk art. Uttalelsene falt foran innvandrere som gjorde sine ærend i Askim.

Christensens uttalelser derimot er kommet som tilsvarende på handlinger som han mener er i strid med Guds ord. Uttalelsene fremkommer en i blogg hvor de fleste utsagnene er svar på tiltale fra personer som Christensen oppfatter som talerør for Torp. Sjølies uttalelser falt uprovosert overfor helt uskyldige mennesker.

Klarhetskravet

Tingrettens dom er noe uklar på de rettslige drøftelsene. Det er dog slik at enten man kan konstatere at tingretten utvider ordlyden i loven, eller meningsinnholdet i utsagnet, kommer tingretten i subsumsjonen og således i domsresultatet i strid med klarhetskravet og legalitetsprinsippet.

Høyesteretts ankeutvalg avsa 2. august 2012 kjennelse, i sak HR-2012-1554-U som gjaldt spørsmålet om uttalelser på en blogg på internett var fremsatt «offentlig», jf. strl. § 140 jf. § 7 og § hvor klarhetsprinsippet blir drøftet:

Klarhetskravet har kommet til uttrykk i flere avgjørelser i Høyesterett, herunder i avgjørelsen i Rt-2011-469, hvor spørsmålet var om bestemmelsen i straffeloven § 219 også gjaldt i forhold til tidligere samboere, selv om lovteksten bare omhandlet tidligere ektefeller. I avsnitt 9 heter det:

'En slik utvidelse av straffansvaret, sammenlignet med det som følger av ordlyden i § 219, må ha hjemmel i lov.

Jeg viser til Grunnloven § 96 og til EMK artikkel 7, jf. Rt-2009-780 avsnitt 21. Straffverdighet, eller andre reelle grunner som kan tale for å sidestille tidligere samboere med tidligere ektefeller, er ikke tilstrekkelig.'

Så kommer noe som er sentralt i Christensen-saken, og som ikke er tilstrekkelig vektlagt av tingretten:

Lagmannsretten vil for sin del bemerke at kravet til klar lovhjemmel for straffansvar ikke minst vil være av betydning i saker hvor straffebudet innebærer en begrensning av ytringsfriheten

Under avsnitt 18 kommer Høyesterett med sitt syn.

Som lagmannsretten påpeker, må utgangspunktet ved vurderingen være det krav til klar hjemmel som gjelder i straffesaker, jf. Grunnloven § 96 og EMK artikkel 7. Det vises til Rt-2011-469 avsnitt 9, som er sitert i lagmannsrettens kjennelse.

Dette er utdypet i Rt-2012-313 avsnitt 29, der det heter:

«Det er uansett ikke avgjørende hva lovgiver måtte ha ment, når en eventuell lovgiverintensjon ikke har kommet tydelig til uttrykk i loven. Jeg viser til lovskravet i Grunnloven § 96 og i EMK artikkel 7, slik dette er forstått blant annet i Rt-2011-469. Av særlig interesse er avsnitt 9 og 12 i dommen, hvor det fremheves at straffbarheten må følge av loven, og at manglende støtte i ordlyden ikke avhjelpes ved at forholdet er klart straffverdig, og at lovgiver utvilsomt ønsket å ramme det.»

Subsidiært – innskrenkende tolkning av bestemmelsene

Det anføres subsidiært at dersom lagmannsretten skulle komme til at utsagnene krenker privatlivets fred, etter en alminnelig tolkning av lovbestemmelsene i strl. § 390 a, og at tingretten ikke har utvidet tolkningen av utsagnene på en måte som kommer i strid med EMK art 7 og Grl. § 96, så følger det av strl. § 1, 2. ledd, at hensynet til Christensens rettigheter - og våre forpliktelser - etter EMK og SP om ivaretagelse av den enkeltes religions- og ytringsfrihet, innebære at strl. § 390 a) i tilfeller hvor religions- og ytringsfriheten krenkes, må tolkes innskrenkende.

Avslutning

Saken er prinsipiell og aktuell. Den reiser spørsmål av stor praktisk betydning. Spørsmålet om blogginnlegg kan innebære en overtredelse av strl. § 390a, (2005-loven § 266) trenger en prinsipiell avklaring.

I tillegg det prinsipielle lovtolkningsspørsmålet, reiser saken også – som gjennomgått over - bevismessige spørsmål. Man ber derfor om at anken henvises til behandling med muntlige forhandlinger.

Påstand

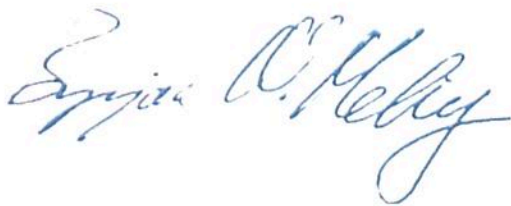
Det legges etter dette ned slik ærbødig.

P å s t a n d:

I ankespørsmålet: Jan Kåre Christensens anke over Oslo tingretts dom i sak nr. 15-073540MED-OTIR/02 henvises til behandling

I hovedsaken: Jan Kåre Christensen frifinnes

Oslo 07.10.2015

Brynjar Nielsen Meling

Kopi til politiadvokat Dag Paulsen, pr Epost

34

Dok nr.: **01,06****OSLO POLITIDISTRIKT
PÅTALE**

Postboks 8101 DEP.
0032 OSLO
Telefon 22669050
13105403 63982/14-1/OKA011

Innk. statsadv.

13 MAI 2016

PÅTEGNINGSARK**JAN KÅRE CHRISTENSEN, F. 03.08.1964 - DOMFELTES ANKE OVER DOM**

Sendes med vedlegg Oslo statsadvokatembeter, Postboks 8021 dep., 0030 OSLO, under henvisning til Oslo tingretts dom av 25.01.2016, jf. dok. 23, i straffesak mot:

Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964
Krokstien 2C, 0672 OSLO

Dommen er forkynt for domfelte Jan Kåre Christensen ved fremmøte i Oslo tingrett 29.01.2016, jf. dok. 26. Domfelte anket på stedet.

Forsvarer advokat Brynjar Meling har inngitt støtteskriv til anken den 07.02.2016. Domfeltes anke over dom er fremsatt i tide jf. straffeprosessloven § 310.

Anken gjelder ikke forbrytelse som kan medføre fengsel i mer enn 6 år. Domfelte er ikke varetektsfengslet eller under 18 år. Anken gjelder bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og lovanvendelsen.

Saken gjelder forhold hvor påtalemyndigheten ikke har påstått og det ikke er idømt annen reaksjon enn bot. Anken skal dermed ikke fremmes uten rettens samtykke, og slikt samtykke skal bare gis når særlige grunner taler for det, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd.

Tingrettens bevisvurdering

Domfelte har anket over tingrettens bevisvurdering. Det fremkommer på side 2 i støtteskrivet til anken at de faktiske forhold i det store og hele ikke er bestridt, men at man er noe uenig i det omfanget tingretten har lagt til grunn.

Politiet finner det på dette punktet tilstrekkelig å vise til tingrettens gjennomgang av bevisene i saken, jf. dommens side 3. Tingretten har foretatt en grundig og forsvarlig vurdering på bakgrunn av fornærmedes forklaring, den foreliggende dokumentasjonen i saken samt tiltaltes – i hvert fall delvis – erkjennelse av de faktiske forhold. Det fremkommer ikke noe nytt i anken som ikke er vurdert av tingretten.

Tingrettens lovanvendelse

OKA011

Domfelte har anført at tingrettens anvendelse av straffeloven § 390a på blogginnlegg innebærer at bestemmelsen blir tolket utvidende, og at bestemmelsen med det kommer i konflikt med ytringsfriheten, jf. grunnloven § 100, samt EMK art. 10 og SP art. 18 og 19.

Politiet er av den oppfatning at tingretten har anvendt straffeloven § 390a korrekt, og at forholdet til ytringsfrihetenes vern er riktig vurdert. Tingretten har tatt utgangspunkt i Høyesteretts uttalelser om bestemmelsens rekkevidde i bl.a. Rt-2014-669 og lagt dette til grunn som ramme for sine vurderinger. Politiet kan ikke se at den omstendighet at saken gjelder blogginnlegg i seg selv utelukker at forholdet er straffbart etter strl. § 390a. Det vises til tingrettens redegjørelse og vurdering av dette, som politiet slutter seg til.

Domfelte har gitt uttrykk for at detaljene vedrørende periodens lengde og omfanget av gjentakelser er uten betydning for spørsmålet om ytringene er straffbare. Politiet deler ikke denne oppfatningen. Etter politiets syn er det tvert imot et sentralt poeng at tiltalte over en periode på godt over tre år har publisert et hundretalls blogginnlegg der fornærmede er omtalt et svært høyt antall ganger i ordelag som "psykopat" og "spedalsk".

Tiltaltes tallrike blogginnlegg og omtale av fornærmede har etter politiets syn ikke karakter av innlegg i en offentlig debatt, men fremstår som ren sjikanø uten annet formål enn å nedverdige. Situasjonen har slik sett lite felles med den kjerneverdi ytringsfriheten skal beskytte, nemlig det frie ordskiftet jf. i denne retning bl.a. Rt-2012-536 avsnitt 38. Det vises for så vidt til tingrettens oppsummering på side 6, som er dekkende:

"Retten mener også at uttalelsene samlet sett har beveget seg langt bort fra tros- og religionskritikk, og heller tatt form av sjikanøs og trakasserende personforsølgning."

Avsluttende bemerkninger

På bakgrunn av ovennevnte anføres at det ikke foreligger særlige grunner som taler for at det gis samtykke til fremme av anken, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd.

Det legges etter dette ned slik påstand: Anken nektes fremmet.

Oslo politidistrikt, 11.05.2016

Oda Karterud
politivadokat

OSLO STATSADVOKATEMBETER

Dok nr.: 01,07

Postboks 8021 Dep
0030 OSLO
Telefon 22 98 13 00
Telefax 22 98 13 31
13105403 7353/16-115/MPE015

PÅTEGNINGSARK

DOM PÅ BOT

JAN KÅRE CHRISTENSEN, F. 03.08.1964 – DOMFELTES ANKE OVER DOM

Sendes med sakens dokumenter Borgarting lagmannsrett, Postboks 8017 Dep., 0030 OSLO, under henvisning til:

Dok. 23 Oslo tingretts dom av 25. januar 2016. Dommen er forkynt for domfelte 29. januar 2016.

Dok. 26 Domfelte Jan Kåre Christensens anke av 29. januar 2016. Anken er rettidig og gjelder bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og lovanvendelsen.

Dok. 10,03 Støtteskriv av 7. februar 2016 fra advokat Brynjar Meling.

Domfelte er orientert om lagmannsrettens kompetanse ved prøvingen av anken.

Påtalemyndigheten godtar tingrettens dom for domfelte Jan Kåre Christensen.

Påtalemyndighetens påstand var bot og tingrettens dom går ut på bot, og fremme av anken krever da samtykke fra lagmannsretten, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd.

En kan ikke se at det i denne saken foreligger noen særlige grunner som medfører at slikt samtykke bør gis. Det vises til tingrettens dom og politiets grundige påtegning, som tiltres.

Påstand: Anken nektes fremmet

Oslo statsadvokatembeter, 24. mai 2016

Monica Krag Pettersen

Kopi av denne og politiets påtegning av 11. mai 2016: advokat Brynjar Meling, PB 806 Sentrum, 4004 Stavanger

MPE015

Rettelse 04.05.2017
Erstatter tidligere
overført avgjørelse

BORGARTING LAGMANNSRETT**DOM**

Avsagt: 27.04.2017

Saksnr.: 16-086576AST-BORG/02

Dommere:

Lagdommer
Lagdommer
Ekstraordinær
lagdommer

Øystein Hermansen
Bjørn E. Engstrøm
Leiv Robberstad

Tiltalt	Jan Kåre Christensen	Advokat Brynjar Nielsen Meling
Påtalemyndighet	Oslo Statsadvokatembeter	Statsadvokat Guro Hansson Bull

Saken gjelder tolking og anvendelse av straffeloven 1902 § 390a.

Politimesteren i Oslo utferdiget 13. april 2015 forelegg mot Jan Kåre Christensen for overtredelse av

Straffeloven § 390a

for ved plagsom oppreden eller annen hensynsløs atferd å ha krenket en annens fred

Grunnlag:

I perioden fra januar 2012 til mars 2015 fra sin bopel i Krokstien 2C i Oslo eller andre steder, fremsatte han på nettsiden jan.christensen.net og/eller andre nettsider som han hadde opprettet, en rekke blogginnlegg hvor Jan-Aage Torp ble omtalt blant annet som 'selvsentret', 'ekkel', 'frekk', 'narsissistisk', 'syk', 'tyrann', 'psykopat' og 'spedalsk'. Videre ble det gjentatt i flere av innleggene og/eller i kommentarfeltet at Torp 'lever i hør', samt at han er en 'gammel gris som skiller seg og gifter seg med barnepiken'.

Christensen vedtok ikke forelegget. Påtalemyndigheten sendte deretter saken til tingretten for beramning av hovedforhandling.

Hovedforhandling ble holdt 20. januar 2016 i Oslo tingrett. Christensen møtte og erkjente seg ikke skyldig. Tingretten avsa 25. januar 2016 dom med slik domsslutning:

1. Jan Kåre Christensen, født 03.08.1964, dømmes for overtredelse av straffeloven 1902 § 390 a til en bot på 12 000 – tolv tusen – kroner, subsidiært fengsel i 20 – tjue – dager.
2. Jan Kåre Christensen frifinnes for oppreisingskravet.
3. Jan Kåre Christensen dømmes videre til å betale saksomkostninger til det offentlige med 3 000 – tretusen – kroner.

Jan Kåre Christensen anket dommen til Borgarting lagmannsrett. Anken gjaldt bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og lovanvendelsen.

Anken ble 1. juli 2016 henvist til ankeforhandling for så vidt gjelder lovanvendelsen. Anken over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet ble nektet fremmet.

Ankeforhandlingen ble avholdt 5. april 2017 i Borgarting lagmannsretts hus. Jan Kåre Christensen ga ingen forklaring, men benyttet seg av sin rett til å gi en sluttmerknad. Bevisførselen for øvrig fremgår av rettsboken. Sakens faktiske bakgrunn som tingretten hadde funnet bevist, ble lagt til grunn ved behandling av ankesaken.

Tingretten har gitt følgende fremstilling av sakens bakgrunn (hvor Christensen er omtalt som "tiltalte"):

Tiltalte står bak nettsiden "Himmelske blogg" der han aktivt legger ut blogginnlegg om temaer han er opptatt av. Han har også en engelsk versjon av bloggen, der innleggene på Himmelske blogg blir oversatt og lagt ut. Blogginnleggene om fornærmede Jan-Aage Torp, heretter kalt Torp, ble Torp klar over i 2011 etter å ha foretatt et Google-søk på eget navn. Torp er fraskilt, og hadde giftet seg på nytt året før med sin nåværende kone. Tiltaltes forargelse over at Torp giftet seg på ny springer ut av et ulikt teologisk syn på gjengifte. Tiltalte mener at bibelen er klar på at dette ikke kan skje, og at den som gifter seg igjen lever i hor. Det fremgår av blogginnleggene at tiltalte er særlig opptatt av at Torp som en lederskikkelse, pastor og offentlig person lever på denne måten. Tiltalte forklarte at bakgrunnen for at han startet å skrive om Torp også var en historie han hadde hørt fra en person som hadde blitt lurt til å selge leiligheten sin og donere 1,5 millioner til Torps menighet. Det skal ikke være uenighet om at en slik donasjon skal ha skjedd, men Torp avviste at det skulle ha vært noe uredelig med denne donasjonen, eller at donasjonen ble brukt til annet enn etter giverens ønske.

Forholdene saken gjelder er blogginnlegg i tidsrommet januar 2012 til mars 2015. Torp har foretatt en opptelling av innleggene om ham og kommet til at han er nevnt i bloggen over 3 000 ganger. Hans kone er nevnt rundt 900 ganger, herunder er hun omtalt som en "hore" 167 ganger. Videre er Torp omtalt som en "gammel gris" over 30 ganger, "horebuk" over 110 ganger, "narsissist/narresist" over 30 ganger, "psykopat" over 200 ganger og "falsk pastor/profet/apostel" over 400 ganger. Antallene er ikke bestridt, og retten legger dem til grunn som bevist. Retten legger videre til grunn at dette er det samlede antallet ganger Torp er omtalt, og at tallene må nedjusteres noe sett hen til tidsperioden tiltalen gjelder. Retten legger likevel til grunn at Torp er omtalt på bloggen svært hyppig i den aktuelle perioden, at de overnevnte karakteristikker er brukt hyppig. I tillegg til dette er Torp flere ganger kalt "spedalsk", at han "lever i hor" og er en "horkarl", er "selvsentrert, ekkel, frekk og narsissistisk", at han fremstår som "syk, ukontrollert og presset", at han "er og blir forblindet og styrt av demoner", at han er "en gammel gris som skiller seg og gifter seg med barnepiken akkurat som Todd Bentley", at mennesker som Torp "ikke er ledet av Gud, men av kjødet sitt, og at demonene får da fritt spillerom", at Torp er et "sykt maktmenneske og opptrer som en hensynsløs psykopat" og at han er en "taper". Videre har tiltalte uttalt at "Skulle jeg fått det til, hvis det hadde hjulpet, så skulle jeg tatt piggsko eller arbeids skoene mine fatt og sparket Hanvold, Torp og alle andre gjengiftede mitt i skrittet for det som de holder på med bringer ikke vekkelse eller fremgang med seg. Men dom død og fordervelse!". Videre har han lagt ut et bilde av en gris med vinger, og skrevet at "Bilde av griser som sikter til hva folk kaller en person som gifter seg med ei dame som kunne vært hans datter. Dette er bare et Illustrasjonsbilde på et forhold der en kaller noen for å være en gammel gris, men dette er bare et Illustrasjonsbilde. Selv griser kan se "hellige" ut, men en gris er en gris!". De overnevnte karakteristikker om omtaler av Torp er hentet fra større tekstinnlegg som handler om Torp og ulike bibelske temaer. Torp forklarte at det i perioder kunne være så mye som 2-7 innlegg i uken om ham, mens det gjennomsnittlig har vært 1-3 innlegg. Intensiteten har økt etter at Torp anmeldte forholdet i september 2014. Torp forklarte videre at den massive negative omtalen av ham, men også hans kone og andre familiemedlemmer, har vært en stor personlig belastning.

Tiltalte har erkjent at det er han som har skrevet innleggene, og han sto i retten fast på det han har skrevet, og at hans ytringer ligger innenfor tros- og ytringsfriheten. Tiltalte finner støtte for sitt syn om at de som skiller seg og gifter seg på nytt lever i hor i ulike bibeltekster som han leste i retten. Tiltalte har videre forklart at Torp har vært minst like ille i sine karakteristikker av ham og hans familie, og tillegger Torp utsagn fremsatt under andre navn, muligens pseudonymer, og utsagn på en blogg tiltalte kaller "den falske smyrnabloggen". Den falske smyrnabloggen skal være opprettet i tiltaltes navn, men tiltalte avviste han som sto bak den. Torp har avvist at han har skrevet om tiltalte under pseudonym, eller på den falske smyrnabloggen. Torp har erkjent at han har svart tiltalte, og kalt ham "*Anders Behring Breivik-sympatisør*" to ganger, at bloggen er "*idioti*", ved et tilfelle omtalt ham som en "*demon*", kalt ham "*lystløgner*", at bloggene til tiltalte er "*nedrige*", at tiltalte er en "*ryktespredere*", at tiltalte har "*manglende innsikt i engelsk og norsk*", at han er "*slem*", "*ond og dum*" og at bloggen er "*en variant av sosialpornografi*". Som en følge av Torps anmeldelse møttes partene til et møte i Konfliktrådet, der de ikke oppnådde enighet. Tiltalte valgte likevel i ettertid å endre på en del formuleringer, og fjerne innleggene der Torp var omtalt som "*gammel gris*" og at Torp "*hadde giftet seg med barnepiken*". Videre ble omtalen av Torp som horebukk endret til "*horkarl*" i tråd med bibelens ord.

Som grunnlag for anken over lovanvendelsen har Christensen anført at tingretten har gitt straffeloven § 390a en utvidende tolkning ved å ramme utsagn som fremkommer i en blogg på internett. Det vises til at de aktuelle utsagnene ikke er fremsatt direkte overfor Torp, en annen enkeltperson eller overfor en enkeltgruppe av personer. Utsagnene kommer ikke til Torp direkte. Man må søke på nettet for å finne bloggen hvor utsagnene fremkommer. Både ved subsumsjonen og i domsresultatet kommer tingretten i strid med både legalitetsprinsippet og kravet til klarhet.

Christensen har anført at det ikke er anledning til en slik utvidende tolkning av en straffebestemmelse. Det er sikker rett at man på ytringsfrihetens område heller bør tolke en straffebestemmelse innskrenkende enn å gi bestemmelsen en utvidende tolkning. I dette tilfellet kommer § 390a i konflikt med ytringsfriheten. I tillegg til å være beskyttet av Grunnloven § 100, er ytringsfriheten konvensjonsfestet i EMK artikkel 10 og SP artikkel 18 og 19. Tingrettens dom krenker Christensens ytrings- og religionsfrihet.

Uttrykkene som er brukt om Torp er normative og basert på Christensens oppfatning av teologiske spørsmål. Uttrykkene "hor", "horkarl" og "horkvinne" er uttrykk som er brukt i Bibel-oversettelser. Også uttrykket "spedalsk" er et bibelsk uttrykk. Torp må dessuten anses som en offentlig person som har en høyere tålegrense enn andre med hensyn til hva han må akseptere av kritikk.

Tingretten har etter Christensens oppfatning ikke lagt tilstrekkelig vekt på at Torp i retten erkjente at han ved et par anledninger har kalt Christensen for "*Anders Behring Breivik-sympatisør*", og videre at han har kalt Christensen for "*demon*", "*lystløgner*" og

"ryktespreder" mv. Ut fra prinsippet om provokasjon og retorsjon er dette i seg selv omstendigheter som skulle tilsi frifinnelse av Christensen.

Tingretten har ikke tatt tilstrekkelig hensyn til at de utsagn som Christensen har fremsatt, må ses i lys av den sammenheng de er fremkommet i. Christensens utsagn er fremkommet i et bloggskifte mellom personer som deler religiøs tro. Uttalelsene er også kommet som ledd i en offentlig debatt. En slik debatt er beskyttet av ytringsfriheten etter Grunnloven § 100 som veier meget tungt.

Jan Kåre Christensen har lagt ned slik påstand:

Prinsipalt: Jan Kåre Christensen frifinnes.
Subsidiært: Tingrettens dom oppheves.

Påtalemyndigheten har anført at tingretten har anvendt straffeloven § 390a korrekt, og at forholdet til ytringsfriheten er vurdert riktig. Tingretten har tatt utgangspunkt i Høyesteretts uttalelser om bestemmelsens rekkevidde i blant annet Rt. 2014 side 669, og har lagt dette til grunn som ramme for sine vurderinger. Den omstendighet at saken gjelder blogginnlegg, utelukker ikke i seg selv at forholdet er straffbart etter straffeloven § 390a.

Det er et sentralt poeng at tiltalte over en periode på godt over tre år har publisert et hundretalls blogginnlegg der Torp er omtalt et svært høyt antall ganger i ordelag som "psykopat" og "spedalsk". De tallrike blogginnleggene og omtalen av Torp har ikke karakter av innlegg i en offentlig debatt, men fremstår som ren sjikane uten annet formål enn å nedverdige Torp. Situasjonen har lite felles med den kjerneverdi som ytringsfriheten skal beskytte, nemlig det frie ordskiftet, jf Rt. 2012 side 536 avsnitt 38.

Påtalemyndigheten har lagt ned slik påstand:

Anken forkastes.

Lagmannsretten bemerker:

De straffbare forholdene er begått før straffeloven av 2005 trådte i kraft. Etter straffeloven 2005 § 3 første ledd er det straffelovgivningen på handlingstidspunktet som skal anvendes. Likevel anvendes lovgivningen på avgjørelsestidspunktet når dette fører til et gunstigere resultat for den siktede og lovendringen skyldes et endret syn på hvilke handlinger som bør straffes, eller på bruken av strafferettslige reaksjoner. Lagmannsretten kan ikke se at den nye straffeloven vil føre til et gunstigere resultat for Christensen i dette tilfellet. Det er derfor straffeloven 1902 § 390a som skal anvendes. Dette er lagt til grunn i det følgende.

Straffeloven § 390a ble tatt inn i straffeloven 1902 ved en lovendring 3. juni 1955 nr. 2. Formålet med bestemmelsen var blant annet å gi hjemmel for å kunne straffe telefonsjikane, jf Rt. 1952 side 989 (Telefonkjennelsen). I denne avgjørelsen kom Høyesterett til at telefonsjikane som ikke hadde skjedd om natten, ikke ble rammet av straffeloven 1902 § 350. I forarbeidene, Ot.prp. nr. 41 (1954) side 22, fremgår det blant annet at bestemmelsen ble tatt inn i straffeloven fordi "beskyttelsen mot psykiske krenkelser er helt utilstrekkelig". Samme sted er det fremhevet at den enkelte ikke bare trenger vern mot sjikanøse telefonoppringninger, men også mot "sjikanøse henvendelser på gaten eller i hjemmet".

I Ot.prp. nr. 22 (2008-2009) side 148 (siste delproposisjon om endringer i straffeloven 2005), gikk departementet inn for å videreføre § 390a første ledd i straffeloven 2005, jf § 266 i den nye straffeloven. Departementet kunne ikke se at det var behov for gjøre noen realitetsendringer i § 390a. Departementet uttaler at straffebudet rammer den som krenker en annens fred. Dette omfatter også "krenkelser ved bruk av mobiltelefon og annen elektronisk kommunikasjon, se for eksempel Rt-2002-78 (tekstmeldinger). Dette må i vår tid antas å være så selvsagt at det ikke er behov for å presisere det uttrykkelig i loven."

Straffeloven § 390a rammer den som ved "skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd" krenker en annens fred. Det er et gjennomgående krav at atferden må være hensynsløs for å rammes av bestemmelsen. I forarbeidene til paragrafen er det fremhevet at det bare er handlinger som er "moralisk lastverdige" som faller innenfor området for det straffbare. I Rt. 2014 side 669 avsnitt 17 legger Høyesterett til grunn at en fredskrenkelse først blir straffbar etter § 390a dersom "den går markert ut over slike ubehageligheter som alminnelig menneskelig samkvem regelmessig kan føre med seg". Videre er det i avsnitt 18 i dommen uttalt at det må foretas en helhetsvurdering av om forholdet faller inn under bestemmelsen, jf Rt. 2010 side 845 avsnitt 14. Omstendigheter som når og hvor handlingen ble begått, om den hadde et aktverdige formål og fornærmedes opptreden vil ofte være sentrale elementer i vurderingen.

Det som særmerker blogginnlegg er at de aktuelle innleggene er åpne og tilgjengelige for alle og enhver på nettet. Bloggen kan leses og kommenteres av andre ved at disse søker på internett og logger seg inn på bloggen. Ved å søke på Torps navn for eksempel på Google, vil de aktuelle innleggene fra Christensen komme opp og bli tilgjengelige.

Det er ikke fremlagt rettspraksis som direkte gjelder brudd på straffeloven § 390a ved bruk av blogg på internett.

Saken omhandlet i HR-2016-1015-A gjelder overtredelse av straffeloven 1902 § 132a ved bruk av videoer lagt ut på You Tube som er tilgjengelig på internett på liknende måte som blogginnlegg. I denne saken ble tiltalte først dømt i Lofoten tingrett, sak TLFOT-2014-178763. Anken ble nektet fremmet for lagmannsretten for postene som gjaldt § 390a og

§ 333. Høyesterett tillot bare å fremme anken over straffutmålingen, ikke anken over lovanvendelsen.

Saken i Hedemarken tingrett, THEDM-2004-3964, gjaldt domfellelse for overtredelse av straffeloven § 390a for sjikanering og mobbing på internett. Domfelte hadde svart på en melding på en opprettet profil på "hamarungdom.no" sin nettside som er tilgjengelig for alle.

Saken i Rt. 2010 side 845 omhandler en kvinne som ble domfelt etter straffeloven § 390a for å ha sendt daglige, plagsomme tekstmeldinger til direktøren for Utlendingsnemnda angående hjemsendelse av asylsøkere til Afghanistan. I avsnitt 15 i dommen er det uttalt at en enkelt, eller noen få, av meldingene ville ikke i utgangspunktet ha gitt grunnlag for strafforfølgelse. Men det store antallet meldinger, sendt daglig over et lengre tidsrom, gjorde at saken kom i en annen stilling. I avsnitt 17 i dommen er det angitt at direktøren for Utlendingsnemnda ikke tilhører en sårbar gruppe. Som andre toppledere måtte han tåle kritikk og mishagsyttringer, men i denne saken var grensen overskredet.

I RG 2008 side 1499 er omhandlet en sak fra Agder lagmannsrett hvor en kvinne ble straffedømt etter § 390a for å ha hengt opp ca 100 plakater der fornærmede var navngitt og titulert som "årets rasshøl". Dommen ble anket til Høyesterett, men anken ble nektet fremmet.

Lagmannsretten legger til grunn at straffeloven 1902 § 390a i prinsippet også kan ramme hensynsløs atferd som finner sted på internett ved bruk av blogg slik som i saken her. Bruk av blogg er vanlig, og det er behov for å gi vern mot hensynsløs atferd ved bruk av internett. Det legges til grunn at det ikke kan være et vilkår for å anvende § 390a at det aktuelle krenkende utsagnet er direkte rettet til fornærmede. Bestemmelsens ordlyd inneholder ikke en slik begrensning. Lagmannsretten legger vekt på at en blogg ligger offentlig tilgjengelig på internett for alle og enhver. Christensens blogg var beregnet på å skulle spres innen det aktuelle religiøse miljøet. Det må legges til grunn at Christensens var klar over at hans uttalelser kom til Torps kunnskap, noe Christensen også ønsket. Torp var navngitt i blogginnleggene. I noen grad har saken likhetstrekk med blant annet saken fra Agder lagmannsrett hvor det ble satt opp sjikanerende plakater i nabolaget. Plakatene var heller ikke rettet direkte til fornærmede, men det var nærliggende at fornærmede ble kjent med plakatenes innhold.

Etter lagmannsrettens oppfatning rammes Christensens opptreden av straffeloven § 390a. De konkrete uttalelsene og beskyldningene mot Torp var klart egnet til å krenke hans fred. Det legges særlig vekt på det store antallet krenkende uttalelser og utsagn som foreligger i saken, intensiteten i bloggvirksomheten og at Christensens virksomhet har foregått over en relativt lang tidsperiode. Lagmannsretten er enig med tingretten i at uttalelsene samlet sett har beveget seg bort fra saklig tros- og religionskritikk, og har heller tatt form av sjikanøs

og trakasserende personfølgning av Torp. Christensen har opptrådt unødvendig hensynsløst og sterkt klanderverdig i denne saken. Christensen har benyttet unødvendig krenkende ord og uttrykk for å uttrykke sin misnøye med Torp og hans levemåte.

Det anses ikke avgjørende for en annen konklusjon at Torp har tatt til motmæle og har fremsatt beskyldninger mot Christensen. Dette har trolig bidratt til å eskalere og forlenge konflikten mellom de to, men innebærer ikke at Christensen kan gå straffri. Hans utsagn har et for sterkt preg av unødvendig sjikane og hvor formålet på en urimelig og hensynsløs måte har vært å nedverdige Torp og den virksomheten han holder på med.

Christensen har anført at Torp opptrer som pastor og har en offentlig, fremtredende posisjon i religiøse miljøer slik at han må tåle mer enn andre personer. Lagmannsretten er enig i at ledere og andre personer i ledende posisjoner må tåle kritikk og mishagsytringer, men det går en grense. Også personer som Torp har behov for vern mot plagsom oppreden som krenker hans fred, jf Rt. 2010 side 845 avsnitt 17. Etter lagmannsrettens oppfatning er denne grensen overtrådt i dette tilfellet.

Domfellelse etter straffeloven § 390a kan ikke skje dersom den utgjør et utillatelig inngrep i ytringsfriheten, jf Grunnloven § 100 og EMK artikkel 10. Etter lagmannsrettens oppfatning er ikke vernet av ytringsfriheten til hinder for domfellelse etter § 390a i dette tilfellet. Christensen har drevet med unødvendig og urimelig sjikane, og han synes å ha vært drevet av et personlig følgelsesmotiv. Slik denne saken ligger an, er Christensen ikke vernet av ytringsfriheten, selv om enkeltstående uttalelser i blogginnleggene isolert sett ikke ville være straffbare. Det er den samlede helthetsvurderingen som er avgjørende.

Konklusjonen er at straffeloven § 390a får anvendelse i dette tilfellet. Etter dette må anken forkastes.

Det er ikke lagt ned påstand om sakskostnader, og lagmannsretten finner at Christensen ikke bør pålegges å betale sakskostnader i dette tilfellet.

Dommen er enstemmig.

DOMSSLUTNING

Anken forkastes.

Øystein Hermansen

Bjørn E. Engstrøm

Leiv Robberstad

Dokument i samsvar med undertegnet original

A handwritten signature in blue ink, which appears to read "Øystein Hermansen", is written over a circular official seal. The seal features a central coat of arms and the text "ØSTREVIK LAGSRETTE" around the perimeter.

Borgarting lagmannsrett
Postboks 8017 Dep
0030 OSLO

Stavanger 12. mai 2017
Vår ref: 22375
Deres ref: 16-086576AST-BORG/02
Ansvarlig advokat: Brynjar N. Meling

ANKE OG STØTTESKRIV TIL NORGES HØYESTERETT I LAGMANNSRETTENS SAK NR. 16-086576AST-BORG/02

Innledning

Borgarting lagmannsrett avsa den 27.04.2017 dom i sak nr. 16-086576AST-BORG/02 med slik enstemmig domsslutning: «*Anken forkastes*».

Dommen stadfester Oslo tingretts dom av 25.01.2016 i sak nr. 15-073540MED-OTIR/02, hvor domsslutningen lyder:

1. *Jan Kåre Christensen, f. 03.08.1964 dømmes for overtredelse av straffelovens av 1902 §390 a til en bot på 12.000 - tolv tusen - kroner, subsidiært fengsel i 20 - tyve - dager.*
2. *Jan Kåre Christensen frifinnes for oppreisningskravet.*
3. *Jan Kåre Christensen dømmes videre til å betale saksomkostninger til det offentlige med 3,000 - tre tusen - kroner.*

Lagmannsrettens dom er forkynt for domfelte 28.04.2017. Nærværende anke og støtteskriv er inngitt i rett tid. Anken gjelder lagmannsretten saksbehandling og lovanvendelse. Ankende part legger til grunn at det er tale om to spørsmål som begge har betydning utenfor den aktuelle sak.

Sakens faktum

Lagmannsretten har gjort tingrettens beskrivelse av faktum til sin egen ved å sitere de tre mest sentrale avsnitt i tingrettens gjengivelse av faktum på side 3 og 4 i lagmannsrettens dom. Så langt den rekker, må denne beskrivelsen derfor legges til grunn, str.pr.l. § 306, 2. ledd.

Saksbehandlingsfeil, provokasjon og retorsjon

Som det fremgår nederst på side 4 og øverst på side 5 i lagmannsrettens dom, anførte domfelte til sitt forsvar at hans ytringer måtte lates straffrie eller bedømmes mildt ut fra prinsippet om provokasjon og retorsjon.

STAVANGER OSLO BERGEN

Advokatfirma Meling AS

Et selskap i Advokatsamarbeidet Sjødin, Meling & Co.

St. Olavsgt. 13, Postboks 860 Sentrum, 4004 Stavanger - Tel: 51 84 20 60 - Fax: 51 84 20 61 - Mob 47 89 32 20 / 93 05 01 58
Org.nr: 990 781 451 MVA - Driftskonto 3260.05.13019 - Klientkonto 3260.05.13884

www.smco.no

Lagmannsretten har – til tross for denne anførselen – overhodet ikke gått inn på hvor omfattende fornærmede og meningsfellers imøtegåelse av ankende parts verbale angrep har vært, eller hva slags karakteristikk domfelte har måttet tåle som gjengjeldelse for sine verbale angrep mot pastor Torp.

Ettersom meningsfylt vurdering av evt. straffrihet eller redusert straff pga. provokasjon og retorisjon i relasjon til gjensidige verbale angrep forutsetter både en kvantitativ og kvalitativ sammenlikning av de fremførte ytringer fra begge sider, anføres det at lagmannsrettens avgjørelsesgrunner er utilstrekkelige.

Lagmannsretten har – se første fullstendige avsnitt på side 8 i dommen – i aktuell sammenheng begrenset seg til å konstatere at Torps motangrep mot Christensen har bidratt til å eskalere og forlenge konflikten mellom domfelte og fornærmede. Dette er ikke tilstrekkelig for å kunne avgjøre «ytringsbalansens» eventuelle betydning, hverken for skyldspørsmålet eller straffeutmålingen.

Den omtalte utilstrekkelighet ved lagmannsrettens premisser har videre sammenheng med at strl. (1902) § 250 overhodet ikke er omtalt i rettens premisser, hvilket i seg selv også er en ytterligere utilstrekkelighet, gitt de spørsmål som knytter seg til lagmannsrettens lovforståelse, se nærmere nedenfor.

Saksbehandlingsfeil, berettiget harme

Av flertallet av de karakteristikk hvorigjennom domfelte har ytret seg om fornærmedes livsførsel fremgår det at Christensen har vært moralsk – eller moraliserende om man vil – opprørt over visse sider ved pastor Torps livsførsel og adferd, forhold som rent objektivt ser ut til å være i strid med Bibelens ord.

Selv om bokstavtro og unyansert anvendelse av morallbud i religiøse, angivelig hellige tekster ikke lenger er et vanlig fenomen i norsk sosial virkelighet, spesielt når det ikke er tale om straffbare handlinger i sekulær forstand, og selv om det å angripe andre på et slikt grunnlag i full offentlighet etter hvert er enda mer uvanlig enn blott og bart å inncha fordømmende holdninger på religiøst grunnlag, må man stille seg det spørsmål om det ikke - innenfor de snevre kretser hvor fundamentalistiske holdninger til slike spørsmål ennå er utbredt og anses fullt legitimt - kan være grunnlag for å anse pastor Torps livsførsel som grunnlag for «berettiget harme», jfr. strl. (1902) § 56 nr. 1 litra b)?

Kan Christensen m.a.o. anses å ha handlet i berettiget harme, gitt den spesielle teologiske kontekst både domfelte og fornærmede tilhører?

Det at lagmannsretten i sine premisser overhodet ikke drøfter problemstillingen, anføres å innebære at avgjørelsesgrunnene i dommen er utilstrekkelige. Dette selv om strl. (1901) § 56 nr. 1 litra b) ikke eksplisitt ble påberopt fra forsvarers side: Lagmannsretten våker ex officio over lov-anvendelsen.

Feil lovanvendelse, strl. (1902) § 390a

Som retten i nest siste avsnitt på side 6 i dommen helt korrekt fastslår, har Norges Høyesterett ikke behandlet saker som gjelder strl. § 1902 § 390a (gjentatt i strl. (2005) § 266) i forhold til blogginnlegg eller annet, allment tilgjengelig materiale på internett.

Det anføres at lagmannsrettens lovanvendelse er feil, fordi det via internett å gjøre ytringer fornærmede finner krenkende tilgjengelig for en vid og ubestemt personkrets evt. må anses som en æreskrenkelse, ikke som «ved plagsom opptreden eller annen hensynsløs adferd å ha krenket en annens fred». Æreskrenkelser er ved ikrafttreddelsen av strl. (2005) – i motsetning til videreføring av tidligere § 390a - gjort straffrie. Korrekt lovanvendelse ville ha medført straffrihet for ankende part, strl. (2005) § 3, jfr. siste avsnitt på side 5 i lagmannsrettens dom.

Strl. (1902) § 390a og strl. (2005) § 266 tilsikter etter sin ordlyd å beskytte fornærmedes «fred», ikke hans æresfølelse. Strl. (1902) § 246 rammet den som krenket «en annens æresfølelse» § 247 den som skadet «en annens gode navn og rykte» eller som ytret noe som var egnet «til å utsette ham for hat, ringeakt eller tap av den for hans stilling eller næring fornødne tillit». Både egen æresfølelse og omdømme i andres øyne er – som ordlyden klart viser - noe annet enn og vesensforskjellig fra fornærmedes «fred».

Av Grl. §§ 96, 1. ledd jfr. 113 og EMK art. 7 følger et klarhetskrav for så vidt gjelder lovhjemmel for straff. Lagmannsrettens lovanvendelse bærer – ut fra en følelse av straffverdighet – preg av å være en sterkt utvidende tolkning av strl. (1902) § 390a. Dvs. en for straffebestemmers del grunnlovs- og EMK stridig tolkning, anvendt for likevel å kunne ramme handlinger og ytringer som tidligere ble rammet av strl. (1902) §§ 246 og 247, etter at disse ikke ble videreført i den nye straffeloven, samt iflg. bestemmelsen i strl. (2005) § 3 skal lates straffrie også ved pådømmelse av eldre forhold etter lovendring.

Videre fastslår både Grl. § 100 og EMK art. 10 prinsippet om ytringsfrihet. Opphevelsen av de eldre straffebestemmelser vedr. æreskrenkelser må sees i lys av dette: Også ytringer som er ubehagelige, kontroversielle, til og med krenkende og sårende skal som det store og generelle utgangspunkt være straffrie. Når ytringene da heller ikke er rettet direkte til fornærmede – det hadde jo stått pastor Torp helt fritt helt å unnlate å lese ukjente parts blogg – og ikke påtvinges ham personlig på noe som helst vis, anføres det å være dobbelt konvensjons- og grunnlovsstridig å anse ytringene i Christensens blogg for straffbare uten å være beskyttet av ytringsfriheten.

Det anføres altså for det første å være i strid med klarhetskravet å tolke strl. (1902) § 390a utvidende på det vis lagmannsretten gjør, og for det andre at innholdet i de ytringer Christensen har kommet med ligger innenfor hva ytringsfriheten omfatter. § 390a kan uansett ikke innebære at ytringer som kanskje kunne, men ikke lenger kan straffes som æreskrenkelser i stedet straffes som krenkelse av en annens fred. En slik praksis blir etter ankende parts syn en uthulning og en omgåelse av et klart lovvedtak.

HR-2016-1015-A er ikke relevant i forhold til saken mot Christensen. I HR-2016-1015-A var det tale om en helt annet type straffbart forhold, hvor ordlyden i den aktuelle bestemmelsen også helt klart tar sikte på å omfatte et flertall av tenkelige modus, jfr. bl.a. at ordlyden omfatter påvirkning av fornærmede via tredjeperson («hans nærmeste»). Rt. 2010 s. 845 gjelder handlinger klart innenfor strl. § 390a, i og med at det var tale om (en eksepsjonelt stor mengde) e-mailer direkte til fornærmede.

De øvrige domsreferansene i lagmannsrettens dom eliminerer ikke behovet for en klargjørende vurdering av riktig rettsanvendelse gjennom en prejudikatom av Norges Høyesterett.

Kontroversielle ytringer om navngitte personer, så vel angrep på livssyn som livsførsel, florerer på internett. Det at ytringer rettet til allmenheten kommer også den omtalte til kunnskap og kan falle denne tungt for brystet, må ikke bli en omveg til likevel å kunne straffeforfølge ytringer som lovgiver – klokt eller uklokt - ved vedtagelse og ikraftsettelse av ny straffelov med bred penn valgte å avkriminalisere.

Skal enkelte slike ytringer på nytt kunne straffes, er det etter vår rettsorden en lovgiveroppgave evt. å vedta nye hjemler for dette, under iakttagelse av de krav om ligger i Grunnloven, EMK og evt. andre relevante konvensjoner. At påtalemyndighet og domstoler legger andre hjemler på strekk for å ramme noe man – med rette eller urette – finner straffverdig, er nettopp hva Rt. 1952 side 989 – telefonsjikanedommen – innebærer at ikke skal finne sted.

Avslutnings påpekes også at så vel strl.(1902) § 390a som strl. (2005) § 266 mangler tilknytning til en provokasjons- og retorsjonshjemmel, slik man i strl. (1902) hadde i forhold til §§ 246 og 247, i form av strl. (1902) § 250. At heftige meningsytringer – så vel kun to parter i mellom som i det offentlige rom, f.eks. internett – hyppig forekommer nettopp i form at ytring og motytring, er et reellt hensyn som viser hvor viktig det er at slike forhold som striden mellom Jan Kåre Christensen og Jan-Aage Torp vurderes etter balanserte lovbestemmelser som er ment å regulere nettopp slike forhold, og ikke etter en hjemmel som har en helt annet historikk. Og ikke minst (i hvert fall opprinnelig) et helt annet formål.

Påstand og prosessualia

Dersom saken henvises til behandling i Norges Høyesterett og retten så kommer til at ankende part har rett i sitt syn på lovanvendelsen for så vidt gjelder rekkevidden av strl. (1902) § 390a, har ufullstendige domsgrunner i forhold til mulige straffrihetsgrunner ikke lenger relevans. Det nedlegges derfor slik ærbødig

P Å S T A N D :

Prinsipalt: Jan Kåre Christensen frifinnes.

Subsidiært: Borgarting lagmannsretts dom av 27.04.2017 i sak nr. 16-086576AST-BORG/02 oppheves.

Saken anses ved henvisning egnet som prøvesak, og ankende part ønsker da også undertegnede forsvarer oppnevnt som sin forsvarer (til prøve) også for Norges Høyesterett.

Det antas tilstrekkelig å avsette en rettsdag for behandling av saken.

Anke signert av adv. Erling Kjærmann på vegne av adv. Meling i hans sykefravær. Ankeerklæring leveres i Borgarting lagmannsrett personlig av klient i løpet av dagen.

Med hilsen
ADVOKATSAMARBEIDET SJØDIN, MELING & CO

Brynjar N. Meling
advokat

OSLO STATSADVOKATEMBETER

Dok nr.: **01,08**

Postboks 8021 Dep
0030 OSLO
Telefon 22 98 13 00
Telefax 22 98 13 31
13105403 7353/16-115/GHB002

22375

PÅTEGNINGSARK

JAN KÅRE CHRISTENSEN, F. 03.08.1964 – ANKE OVER DOM TIL HØYESTERETT

Sendes med sakens dokumenter Riksadvokaten, Postboks 8002 Dep., 0030 OSLO, under henvisning til:

- Dok. 29,05,02 Borgarting lagmannsretts dom av 27. april 2017.
Dommen er forkynt for domfelte den 28. april 2017, og den er mottatt ved statsadvokatembetets kontor samme dag.
- Dok. 32 Domfelte Jan Kåre Christensens anke av 12. mai 2017. Anken gjelder saksbehandlingsfeil og lovanvendelse. Anken er rettidig.
- Dok. 32 Støtteskriv av 12. mai 2017 fra advokat Brynjar Meling.

Lagmannsrettens dom er godtatt av påtalemyndigheten for domfelte Jan Kåre Christensen.

Statsadvokaten har følgende merknader til anken:

1) Ad saksbehandlingsfeil:

Det er anført to grunnlag som skal utgjøre en feil ved lagmannsrettens saksbehandling; utilstrekkelig drøftelse av provokasjon/retorsjon og manglende drøftelse av om domfelte var i berettiget harme jf. straffeloven § 56 nr. 1 bokstav b. Påtalemyndigheten kan ikke se at noen av disse forholdene er relevante ved lagmannsrettens vurdering av lovanvendelsen. Dette er eventuelt av betydning i forhold til skyldspørsmål og straffutmåling. Under enhver omstendighet kan en ikke se at disse forholdene er av betydning i vår sak. Det vises for øvrig til at både lagmannsrett og tingrett har vurdert betydningen av fornærmedes utsagn.

2) Ad lovanvendelsesfeil:

Påtalemyndigheten er enig i lagmannsrettens lovforståelse og viser til dommens begrunnelse inntatt på side 5 flg.

En kan ikke se at omfattende sjikanøse utsagn fremsatt på en blogg ikke rammes av lovens ordlyd. Både forarbeider, etterarbeider og rettspraksis tilsier også at forholdet i nærværende sak rammes av straffeloven § 390a.

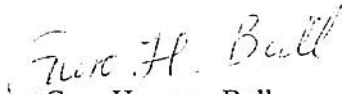
3) Anken påstås nektet fremmet:

Etter statsadvokatens oppfatning er rettsstilstanden klar, og lagmannsrettens dom er i tråd med dette. En kan ikke se at anken gjelder spørsmål som har betydning utenfor den foreliggende sak jf. straffeprosessloven § 323. Anken bør således nektes fremmet.

Domfelte er orientert om Høyesteretts ankeutvalgs kompetanse.

Påstand: *Anken nektes fremmet*

Oslo statsadvokatembeter, 29. mai 2017

Guro Hansson Bull

Kopi: advokat Brynjar Meling, St. Olavsgt. 13, Postboks 860 Sentrum, 4004 Stavanger

NORGES HØYESTERETT

Den 21. juni 2017 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Bårdsen, Matheson og Arntzen i

HR-2017-1219-U, (sak nr. 2017/976), straffesak, anke over dom:

Jan Kåre Christensen

(advokat Brynjar Nielsen Meling)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

Jan Kåre Christensen har erklært anke over Borgarting lagmannsretts dom 27. april 2017 i sak nr. 16-086576AST-BORG/02 mot Den offentlige påtalemyndighet. Anken gjelder saksbehandlingen og lovanvendelsen.

Høyesteretts ankeutvalg finner enstemmig at verken avgjørelsens betydning utenfor den foreliggende sak eller andre grunner tilsier at anken blir fremmet for Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 323. Anken tillates derfor ikke fremmet.

S L U T N I N G :

Anken tillates ikke fremmet.

Wilhelm Matheson
(sign.)

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Riktig utskrift:

